
Zpruvodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

3

ZÁŘÍ 2008

*Holohlavy oslavily výročí otevření školní budovy
spojené se setkáním bývalých žáků*

Slovo starosty

Vážení občané,

prázdniny jsou ty tam, s nimi i doba letních dovolených, a tak se prostřednictvím Zpravodaje opět na počátku podzimu setkáváme. I z pohledu chodu města by prázdniny mohly být klidnějším obdobím, avšak rozpracované akce a projekty nám nedaly moc času k oddechu.

Myslím, že o některých akcích nemusím dlouho hovořit. Stačí se jen projít po městě a porovnat nedávnou minulost s přítomností.

Asi největší prázdninovou starostí pro nás byla celková rekonstrukce kuchyně MŠ Smiřice, o které se, tuším, dočtete v jednom z dalších článků.

Co ale při procházce městem neuvidíte, je spousta práce na různých projektech, které jsou ve fázi příprav a administrativních procedur. Jedním z takovýchto projektů je skatepark, jehož výstavba proběhne v průběhu podzimu. Druhou takovou záležitostí je příprava cyklostezky Hradec Králové – Kuks. Zatímco skatepark je akcí jednorázovou, cyklostezka je projekt, jehož řešení zabere několik let. Nicméně jsme překonali počáteční „porodní“ bolesti a posouváme se dále.

Právě probíhá výběrové řízení na zpracovatele projektové dokumentace pro územní rozhodnutí.

Tato by měla být dokončena do konce února 2009. Nyní, v září, probíhá v zastupitelstvech Královéhradeckého kraje, města Hradec Králové, města Jaroměř, v našem zastupitelstvu

a zastupitelstvu obce Kuks schvalování založení obecně prospěšné společnosti Královéhradecká labská o.p.s. Tato společnost již bude následně realizovat další fáze projektu.

Pracuje se také na rekonstrukci varhan v zámecké kapli. Do konce roku ještě plánujeme nákup zahradní techniky, kterou nutně potřebujeme pro zimní údržbu města, abychom eliminovali výpadky již dosluhujícího starého traktůrku.

No a protože máme za sebou úspěšně většinu rozpočtového období, spřádáme již plány pro následující rok. V něm bychom se měli zaměřit především na parkovací plochy na sídlišti Gavorovo, dále pak na opravu komunikace kolem MŠ. Co více zvládneme ukáže další vývoj.

To je zatím z mé strany vše.

Luboš Tuzar, starosta města

Slovo tajemnice

Vážení občané,

uplynuly prázdniny a na úřadu dochází k další personální změně. Do důchodu k 1. 9. 2008 odchází dlouholetý zaměstnanec města pan Václav Klimeš. Novým vedoucím odboru správy majetku a ŽP byl jmenován na základě výběrového řízení Ing. Petr Filip. V současné době je úřad po stránce organizační i personální stabilizovaný.

Velmi dobře se „zaběhla“ nová agenda vydávání ověřených výstupů z informačních systémů veřejné správy, tzv. Czech POINT. Od začátku letošního roku vydal úřad již 75 výpisů z katastru nemovitostí a přes 170 (!) výpisů z rejstříku trestů.

V průběhu prázdnin zajišťovali obětavě pracovníci úřadu pravidelné nedělní prohlídky v kapli Zjevení Páně. Kaple bude návštěvníkům otevřena ještě první neděli v září. Nadále úřad přijímá nezaměstnané na brigády v rámci veřejně prospěšných prací, během dovolených u nás pracovali i brigádníci – studenti.

Co se týče interiéru budovy úřadu, pokračujeme v postupné obnově. Z bezpečnostních důvodů bylo vyměněno PVC na schodech, staré schodišťové hrany byly totiž zničené a hrozilo nebezpečí pádu. Značným přetrvávajícím problémem jsou však vysoké teploty od jara do podzimu v kancelářích a v obřadní místnosti v 1. patře úřadu. Velká okna jsou sice opatřena fólií, ta však již dosloužila a neplní svůj účel. Řešením se budeme zabývat v příštím roce tak, jak nám finanční prostředky dovolí.

Ve dnech 17. a 18. 10. nás čekají opět volby, tentokrát do zastupitelstva Královéhradeckého kraje. Informace k volbám získáte u tajemnice úřadu, případně na úřední desce úřadu a na webových stránkách města.

Přeji všem občanům pěkné babí léto a nadcházející podzim.

Mgr. Věra Hottmarová

ZPRÁVY Z RADNICE

Něco málo z jednání rady města za období červen–září 2008:

- RM vzala na vědomí rezignaci paní L. Reichové na funkci člena redakční rady Zpravodaje a jmenovala s účinností od 26. 6. 2008 členem redakční rady Mgr. Jana Novotného.
- RM schválila vítězem veřejného zakázky malého rozsahu „Vybavení skateparku ve Smiřicích“ firmu Zdeněk Kotyza, Mníšek.
- RM schválila smlouvy o dílo na provedení stavebních prací při opravě stropu a střechy na objektu Kaplanka s firmami Vladimír Vávrů a TESARSTVÍ Alfred Schiller.
- RM schválila veřejnoprávní smlouvu o výkonu přenesené působnosti v rozsahu vymezeném § 53 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, s obcemi ve správním obvodu MěÚ Smiřice.
- RM na základě výsledků výběrového řízení jmenovala Ing. Petra Filipa s účinností od 1. 9. 2008 vedoucím odboru správy majetku města a ŽP.
- RM schválila realizaci částečné rekonstrukce elektrorozvodů v čp. 440–442 firmou STEBAU Jaroměř s. r. o.

Z jednání zastupitelstva města dne 12. 6. 2008

Zastupitelstvo města:

- schválilo změnu rozpočtu č. 1/2008 na základě rozpočtového opatření č. 2, změnu rozpočtu č. 2/2008 na základě rozpočtového opatření č. 3 a změnu rozpočtu č. 3/2008 na základě rozpočtového opatření č. 4.
- projednalo a schválilo celoroční hospodaření města a závěrečný účet za rok 2007 spolu se zprávou nezávislého auditora o výsledku přezkoumání hospodaření města Smiřice za rok 2007 a v souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů vyjádřilo souhlas s celoročním hospodařením bez výhrad.
- schválilo poskytnutí finančního příspěvku na rok 2008 na podporu volnočasových aktivit oddílu kopané SK Smiřice ve výši 100.000 Kč.
- schválilo záměr prodeje nemovitosti čp. 199 a pozemku st. p. č. 200/6 k. ú. Smiřice s odhadní cenou 4.295.210 Kč obálkovou metodou.
- schválilo prodej nemovitosti U Stadionu čp. 15 vč. pozemku st. p. č. 698 k. ú. Smiřice za cenu 1.200.000 Kč. Náklady spojené s prodejem uhradí kupující.
- schválilo smlouvu o převzetí místní komunikace z důvodu realizace veřejně prospěšné stavby „Dálnice D 11, stavba 1106 etapa II Předměřice nad Labem – Smiřice“.
- vzalo na vědomí zprávu o stavu pozemků vedených na LV 1 – ČR (MěNV Smiřice) k. ú. Smiřice a k. ú. Rodov a pověřilo starostu podáním žádosti na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových o prověření těchto pozemků.
- neschválilo směnu pozemků dle návrhu obce Holohlavy ze dne 15.04.2008.
- neschválilo výpověď smlouvy o provedení svozu TKO ze dne 09.01.1998 s firmou RUND Nový Ples.

- jmenovalo pracovní skupinu pro řešení problému separovaného odpadu ve složení Jiří Hájek, Vítězslava Klůzová, Mgr. Jan Novotný, František Malý a Jaroslav Bělohoubek a pověřilo tuto skupinu zpracováním a předložením nového dodatku smlouvy na 12. ZM.
- schválilo přípravu a podání žádosti o dotace z Operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Polská republika na rekonstrukci školských zařízení města Smiřice a pověřuje Radu města realizací projektu.
- schválilo zahrnutí podnětů z řad firem a občanů na změnu územního plánu do projektové dokumentace nového územního plánu.
- schválilo bezúplatný převod pozemků z LV 1 – ČR na LV 10001 – Město Smiřice.
- schválilo Dodatek č. 2 ze dne 23.05.2008 ke Smlouvě č. 00640411 se Státním fondem životního prostředí České republiky.
- schválilo vypsání veřejné soutěže na zpracovatele projektové dokumentace pro územní řízení na akci Cyklostezka Hradec Králové – Kuks.
- schválilo realizaci akce „Stavební úpravy kuchyně MŠ Smiřice“. Zároveň schvaluje financování této akce:
 - 500.000 Kč – rozpočtováno ve schváleném rozpočtu
 - 1.000.000 Kč – úhrada z úvěru na drobné akce (úvěrová smlouva č. 0286881199)
 - 250.000 Kč – z fondu rezerv
 - Akce „Skatepark“, která měla být financována z úvěru na drobné akce, bude realizována později.
- schválilo koupi pozemku p. č. 734/5 k. ú. Smiřice o výměře 9.432 m² za cenu 356.480 Kč. Náklady spojené s prodejem uhradí kupující.

Ladislava Reichová

Zprávy z matriky

Řady našich nejmladších smiřických občánků se rozrůstají. V období měsíců května až srpna 2008 se narodilo 9 dětí, z toho 3 holčičky a 6 chlapců.

V sobotu 7. června 2008 byli v obřadní síni MěÚ Smiřice slavnostně uvítáni mezi řady smiřických občánků tyto děti: Martin Cabicar, Filip Marek, Nátalie Veselková, Jitka Suchánková, Šimon Špaček, Tomáš Kopáček, Tomáš Barnet, Tomáš Rieger, Marika Wahle, Alice Trojáková, Pavel Tuček, Daniel Plšek, Miloš Tomáš a Daniel Žbánek.

Všem občánkům blahopřejeme!

Z našich řad odešli
(květen–srpen 2008)

v červenci – Vladimír Sladký
v srpnu – Irena Bubelová

Poděkování

*Rodina zemřelého pana Svatopluka Muzikanta děkuje touto cestou všem,
kteří jí projevíli soustrast nad jeho odchodem.*

Sňatky

(květen–srpen 2008)

31. 5.	obřadní síň	Dagmar Sokolová, Skalice–Skalička Jan Čech, Smržov–Hubíles
31. 5.	zámecká kaple	Veronika Kejzlarová, Hradec Králové Pavel Frodl, Hradec Králové
6. 6.	zámecká kaple	Kateřina Jedličková, Hradec Králové Martin Zubr, Hradec Králové
6. 6.	Hořiněves	František Švehla, Hořiněves Květa Jandourková, Dohalice
7. 6.	zámecká kaple	Martina Procházková, Černožice Petr Koubek, Holice
13. 6.	zámecká kaple	Lenka Maytásková, Hradec Králové Luděk Kryšpín, Hostinné
13. 6.	zámecká kaple	Jana Sikstová, Hradec Králové Jan Koudelka, Smiřice
27. 6.	zámecká kaple	Lucie Štěpánová, Smiřice Stanislav Štěřba, Smiřice
27. 6.	obřadní síň	Šárka Čechová, Nový Ples Pavel Vávra, Smiřice
4. 7.	zámecká kaple	Iva Jelínková, Pardubice Pavel Vlček, Pardubice
5. 7.	zámecká kaple	Lenka Hušková, Všeň–Bříza Jiří Kubeš, Hradec Králové
11. 7.	obřadní síň	Kateřina Hníková, Smiřice Miroslav Kříž, Smiřice
18. 7.	zámecká kaple	Lucie Adámková, Přeborov Martin Nouzovský, Trutnov
18. 7.	Smržov, u kapličky	Petra Bernatová, Smržov Josef Feifer, Hradec Králové
19. 7.	zámecká kaple	Eva Furiková, Jaroměř Branislav Bardoň, Jaroměř
25. 7.	obřadní síň	Anna Čapková, Hradec Králové Petr Šubjak, Smiřice
25. 7.	obřadní síň	Markéta Kummerová, Hradec Králové Miroslav Dušek, Hradec Králové
2. 8.	zámecká kaple	Petra Šarounová, Hořiněves Tomáš Machek, Račice nad Trotinou
2. 8.	zámecká kaple	Hana Špačková, Smiřice Petr Vrabec, Vysoké Veselí
2. 8.	zámecká kaple	Barbora Macková, Náchod Přemysl Hromádka, Nové Město nad Metují
2. 8.	zámecká kaple	Petra Plšková, Smiřice Marek Holoubek, Libáň

8. 8.	zámecká kaple	Petra Jandáčková, Jaroměř Jaroslav Srba, Skalička
8. 8.	obřadní síň	Jana Tluková, Smiřice Jaroslav Tichota, Lomnice nad Popelkou
8. 8.	zámecká kaple	Markéta Šrámková, Holohlavy Kamil Hlava, Holohlavy
9. 8.	obřadní síň	Petra Neumanová, Nechanice–Komárov Petr Vrána, Skalice
9. 8.	zámecká kaple	Kateřina Petrová, Hradec Králové Pavel Gybas, Dolní Moravice
16. 8.	obřadní síň	Aneta Netáhlová, Hradec Králové Wissem Kachbouri, Tunisko
20. 8.	obřadní síň	Miloslava Manová, Máslojedy Zdeněk Polák, Máslojedy
30. 8.	zámecká kaple	Lenka Všečekková, Hradec Králové Radek Poláček, Hradec Králové
30. 8.	obřadní síň	Renata Hájková, Černožice Radek Andrie, Černožice
30. 8.	zámecká kaple	Alena Havlová, Hradec Králové Karel Bauer, Hradec Králové

Manželé Květa a František Švehlovi jsou dalším párem, který si ke svému svatebnímu obřadu zvolil netradiční místo. Své ANO si řekli a prstýnky vyměnili 6. 6. 2008 v Hoříněvsi na místě zvaném Tumel plac.

Další párem, který si ozvláštnil svůj vstup do manželství, jsou Petra a Josef Feiferovi, kteří si manželský slib dali 18. 7. 2008 u smržovské kapličky Navštívení Panny Marie.

Všem novomanželům blahopřejeme!

Zlatá svatba

Dne 17. července 2007 v zámecké kapli Zjevení Páně ve Smiřicích oslavili zlatou svatbu a tedy 50 let společného manželského života manželé

Marie a Jaroslav Jelínkovi z Holohlav.

Touto cestou ještě jednou blahopřejeme a do dalších společných let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Děkujeme všem, jejichž jména jsou zde uvedena, za poskytnutí souhlasu s uveřejněním.

Kulturní a společenské akce

září–prosinec 2008

25. 9. – 10.00 **Perníková pohádka** – Divadlo DUHA
Pohádka pro děti z MŠ a rodiče s dětmi na rodičovské dovolené
KD Dvorana
6. 10. – 19.00 **Ani Krampol není dokonalý**
Show složená z vyprávění herce o jeho zážitcích a především to nejlepší
z pořadu Nikdo není dokonalý – KD Dvorana Smiřice
23. 11. – 10.00–16.00 **Předvánoční trhy**
KD Dvorana Smiřice
Od 11.00 do 14.00 hod. bude zpřístupněna zámecká kaple Zjevení Páně.
7. 12. – 19.00 **Jakub Smolík a ženský komorní sbor Cantus Feminae (Nechanice)**
Vánoční koncert – Zámecká kaple Zjevení Páně Předprodej v KD Dvorana
od 1. 10. 2008.
8. 12. – 9.00 a 10.00 **Pohádka o Vánocích** – Divadlo MRAK
Pohádka pro děti z MŠ a rodiče s dětmi na rodičovské dovolené
KD Dvorana
9. 12. – 18.00 **Vánoční vystoupení žáků ZUŠ Smiřice**
KD Dvorana – vstupné dobrovolné
14. 12. – 14.00 **Vánoční koncert orchestru Václava Hybše**
KD Dvorana – předprodej od 1. 10. 2008.
18. 12. – 18.00 **Vánoční vystoupení žáků ZUŠ Smiřice**
Zámecká kaple Zjevení Páně – vstupné dobrovolné

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

zkolaudováno Magistrátem města Hradce Králové odborem dopravy, vodovod a kanalizace je považován za vodní dílo a jako takové ho schvaluje Magistrát města Hradce Králové, odbor životního prostředí atd. O zakoupení stavebního pozemku projevilo zájem 31 uchazečů. Výběr byl proveden obálkovou metodou a uskutečnil se 31. července. Nakonec přišlo pouze 7 uchazečů. Někteří už stavěli někde jinde, jiní neměli peníze nebo ztratili o koupi zájem.

Nová ulice „LIPOVÁ“

je již zkolaudována. Celkem proběhla 4 kolaudační řízení, jelikož podle nových stavebních zákonů je i pouhá jedna stavba povolována příslušnými stavebními odbory. Např. silniční těleso bylo

K dnešnímu dni máme již 10 zájemců, se kterými vyřizujeme kupní smlouvy a na dalších 9 ještě čekáme.

Kulturní a stravovací středisko

Je již také hotové a zkolaudované. Nyní už je v provozu s novým šéfkuchařem, který se dvěma kuchařkami připravuje 3 druhy jídel denně. Touto cestou bychom rádi poděkovali za dlouholetou a obětavou práci šéfkuchařky paní Albíně Dunasové, která odchází do důchodu a která stála společně s bývalým starostou Miroslavem Hlavou u zrodu veřejného stravování v Holohlavech.

K přestěhování došlo již 1. srpna, abychom ke dni oficiálního otevření 30. srpna měli vše na svém místě. Po výborném rozjezdu pevně věříme, že plné kapacity, to je 400 jídel denně, dosáhneme v co nejkratší době.

Jediné, co nám na tomto domě chybí, je „cedule“ s výstižným názvem celého zařízení. Název Kulturně stravovací středisko, (.... dům, ... zařízení) byl pouze pracovním a provizorním pojmenováním, které se našim spoluobčanům nelíbí. Byli bychom neradi, kdyby se tento náš „obecní dům“ nazval nějak „nehezky“.

Věřím, že na společné schůzi zastupitelstva se nám podaří najít pojmenování, které bude většině vyhovovat.

Sjezd žáků naší školy

Setkání bývalých žáků školy při příležitosti 75. výročí oficiálního otevření školní budovy se opravdu vydařilo. Po velkých přípravách, na kterých jsme pracovali celý rok, počínaje seznamy žáků, sháněním adres a konče výzdobou parku, školy a nového kulturního zařízení, bylo písemně pozváno na 300 bývalých žáků, na které jsme sehnali adresy. Na celé organizaci se podílelo mnoho našich spoluobčanů, kterým patří obrovské poděkování. Počínaje organizací Českého svazu žen, která napekla koláče, které byly podávány v sále kulturního domu, dále obsluhou u občerstvení apod. Děkujeme našim kulturistům, kteří se podíleli na organizaci příjezdu automobilů do obce a jejich bezproblémovém parkování. Nesmíme zapomenout ani na firmu Trotina Auto, s.r.o., která se podílela nejen na vydání naší publikace, ale i na tomto setkání. Zapůjčila kovové zábrany na uzavření areálu a pronajala „dvůr“ jako obrovské automobilové parkoviště.

Jestliže shrnu pocity našich bývalých žáků a ostatních příznivců naší obce, všichni byli moc spokojeni. Nejen organizací celé akce, ale i programem, který čekal málokdo.

Ve škole byly vystaveny lavice, ve kterých před 60 lety mnozí z bývalých žáků seděli, tabuli nahradila opona, která byla namalovaná před 100 lety. Nad oponou se vyjímalo i dnes aktuální heslo J. A. Komenského „ŠKOLA BEZ KÁZNĚ – MLÝN BEZ VODY“. Na katedře si návštěvníci mohli prohlédnout dokonalý model školy od Přemysla Andryše, propracovaný do nejmenších detailů a darovaný autorem mateřské školy. Ve třídě vzadu byly vystaveny výkazy a kroniky starší než 100 let. Po boku třídy byly nástěnky s fotografiemi zapůjčenými od našich spoluobčanů.

Všichni návštěvníci si připomněli nejen doby dávno minulé, ale na fotografiích hledali sebe, nebo rodiče či prarodiče.

V sále našeho kulturního zařízení bylo možno se naobědvat.

Na výběr byly připraveny 4 druhy jídel, která je nutno novému personálu pochválit. Po celý den v sále probíhala videoprojekce fotografií ze současnosti a minulosti naší obce, počínaje pověstí o vzniku názvu Holohlav, dobovými pohledy, budování infrastruktury po celé obci, současností obce a dokonce i leteckými snímky jednotlivých ulic konče. Celá tato projekce byla podbarvena hudbou, která celé 30minutové pásmo dokreslovala.

Naši hasiči nezůstali pozadu. V hasičské zbrojnici měli vystavenou všechnu svoji naleštěnou techniku, v klubovně měli výstavu získaných pohárů, spoustu fotografických alb a videoprojekci zajímavých momentů při soutěžích, svépomocné výstavbě „hasičárny“ a jiných akcích, která se také několikrát s ohlasem promítala v sále Kulturního a stravovacího střediska. Kromě toho hasiči zajišťovali občerstvení v parku, kde kromě lahodných nápojů opékali prase, kuřata a v udírně udili klobásy.

Po celé odpoledne až do půlnoci vyhrávala taneční skupina MODUS, která svůj repertoár přizpůsobovala návštěvníkům, kteří zrovna naslouchali.

Poděkování patří všem. Návštěvníkům, kteří ocenili všechny připravované akce, pořadatelům a všem, kteří celý projekt připravovali. Zvláště bych chtěl jmenovat: místostarostu Mgr. Josefa Hájka, kterému zabrala příprava videoprojektu déle než půl roku, Přemka Andryše, který k tomuto výročí nabídl sbírku svých

fotografií a dále věnoval obci dokonalou maketu holohlavské školy (byla vystavena ve škole), Romana Prokopa, který zajišťoval občerstvení v parku a v kulturním zařízení.

Věřím, že tato akce v holohlavském parku nebyla nadlouho poslední. Za 10 let bude mít obec výročí 700 let od prvních zmínek v církevních kronikách.

Případným zájemcům o brožuru vydanou k 75. výročí otevření nové budovy školy připomínáme, že si ji mohou stále ještě zakoupit na Obecním úřadě v Holohlavech.

Miloš Malínský, starosta obce

Jeden z dopisů, které přišly redakci:

Chtěla bych jménem svým a všech spokojených účastníků oslavy „75 let založení školy v Holohlavech“ touto cestou poděkovat všem, kteří se pod vedením pana starosty Miloše Malínského podíleli na její přípravě.

Krásné počasí přispělo k tomu, že se oslava velmi podařila a dle slov zúčastněných budou ještě dlouho vzpomínat na setkání s přáteli, spolužáky, se kterými by se jinak možná ani nesešli.

Ještě jednou vřelý dík.

Sokolovská Zdena

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

Stejně jako ostatním školám, tak i mateřským začíná 1. září nový školní rok. Předškoláci, se kterými jsme se minulý týden rozloučili, zasednou ve školních lavicích a odstartují tím další důležitou etapu ve svém životě. Stejně tak děti, které přijdou do mateřské školy poprvé nebo ty, které postoupí do třídy se staršími kamarády.

Aby se dětem v naší mateřince líbilo a cítily se v ní dobře a útulně, pozměnily se během letních měsíců původní čistě vymalované prostory vestibulu a šatny v barevný pohádkový svět. Tedy, samy se nepozměnily, i když s pohádkami jsme kamarádi. Na úpravě zapracovaly šikovné ruce všech pracovníků školy, ať učitelek, tak provozních.

Velkým uznáním nám všem byly pochvala a radostné výroky dětí a rodičů, kteří chodili do školky ještě před koncem prázdnin, a také starších dětí a dospěláků – absolventů holohlavské mateřinky, při dni otevřených dveří 30. srpna 2008 u příležitosti Slavnostního setkání žáků školy, při příležitosti 75. výročí slavnostního přesídlení a otevření školy. Vždyť součástí školní budovy býval dětský útulek zřízený 8. srpna 1955 a později mateřská škola.

Personál školy tvoří stejně jako loni 4 pedagogické pracovnice a 3 provozní zaměstnanci. Počet zapsaných dětí na tento školní rok je 45, tedy plný počet.

Doufáme, že naši noví mladší kamarádi si zvyknou rychle a s co nejmenším množstvím slziček. Adaptační program mateřské školy umožňuje, aby maminky zůstaly se svými dětmi alespoň v počátcích docházky podle potřeby a děti si tak snáze zvyknou na nové prostředí.

Nepopírám, pro učitelky to je určitým způsobem náročnější období jejich práce a vím, že se názory v řadách učitelek mateřských škol na tento způsob adaptace nových dětí různí. V naší mateřské škole s ním máme dobré zkušenosti, děti si zvykají lépe a rychleji a rodiče, kteří mají mnohdy velice zkreslený a zjednodušený pohled na naši práci, se mohou přesvědčit, že mateřinka není jen o hraní a o hlídání dětí.

Pro tento školní rok je připraveno mnoho projektů a akcí, ať už pro děti nebo i společné akce pro rodiče, jako výtvarné soutěže a tvořivé dílny.

Novinkou bude pravidelná pětítýdenní návštěva solné jeskyně v Hradci Králové. Tento nápad vzešel z hlavy jedné maminky, jako možná varianta zvýšení imunity dětí. Děti by pravidelným pobytem v solné jeskyni upevnily svoje zdraví a zároveň by měly další zpestření pobytu v mateřské škole. Tato aktivita je zatím na zkoušku, uvidíme, s jakým ohlasem a hlavně výsledkem se u dětí setká.

Budeme pokračovat ve spolupráci s obcí Holohlavy při organizování akcí pro děti a rodiče, už se připravuje 2. drakiáda, jejíž termín bude včas zveřejněn. Samozřejmě je pokračování ve spolupráci s dalšími organizacemi v obci a s některými firmami.

Jsem ráda, že se pro tento rok povedlo dojednat pravidelnou canisterapii – loni byla z časových důvodů cvičítek terapeutických psů a jejich vytíženosti jen 3x za celý rok. Nyní máme přislíbenou canisterapii 1x měsíčně. Proč ji považujeme za důležitou? Speciálně vycvičení terapeutičtí psi jsou trpěliví, hraví, děti se naučí chovat vhodně ke zvířatům, mít k nim přirozený respekt, ale ne strach, speciální hry s pejsky pomáhají u dětí rozvíjet zase úplně jiným způsobem orientaci v prostoru, uvědomění si vlastního těla, jemnou motoriku, hmat. Mnoho uzavřenějších dětí v pejskovi získá nového kamaráda. A v neposlední řadě to je taky možnost mazlení se s živou bytostí. Děti potřebují pohladit a pomazlit se a při hře s terapeutickým psem se učí také pohladit. Je mnoho dětí, které umějí velice dobře napřáhnout ruku k ráně, ale pohladit, to jim moc nejde.

O všech akcích vás budeme i nadále průběžně informovat, ten, koho zajímají všechny aktuality z dění v Mateřské škole Holohlavy, získá větší podrobnosti na www.msholohlavy.wz.cz v odkazu Aktuality.

Na závěr bych si nechala jedno malé doporučení. Do rukou se mi dostala velmi zajímavá knížka PhDr. Lidmily Pekařové Jak žít a nezbláznit se. (Psychologie dítěte od předškolního věku do dospělosti) Doporučuji ji přečíst všem rodičům a učitelům. Dovolím si autorku citovat ze zadního přebalu knihy:

„Jaké jsou dnes děti? Stejně jako dřív, ale jen v období, kdy se narodí. Znáám jen hodně málo dětí, které se učí špatně a zůstávají hodné.

Nadané a chytré dítě to má jednoduché, ale když učení neleze do hlavy, když je písanka umatlaná a kresby upocené, když se tolik snaží, a stejně je z toho jen špatná známka, hledá místo, kde bude obdivované. Má tři možnosti:

Být uznáván ve škole, to nejde.

Být obdivované doma, to nechtějí, nebo neumějí rodiče zařídit.

Být hvězda pod mostem, v partě a v hernách, to jde rychle.”

Ti, kteří si chtějí knihu přečíst, získají soubor praktických rad, jak vychovávat dítě od útlého věku tak, aby dítě naučili všemu potřebnému a také zodpovědnosti za sebe a svoje rozhodnutí, sebejistotě a schopnosti vymezit si osobní hranice, aby se jejich děti nebály chyb, protože ty nejsou znakem prohry, ale dobrým ukazatelem toho, že někde něco děláme špatně. Protože dopouštět se chyb je normální, ale inteligence znamená, že tutéž chybu neuděláme dvakrát. Rodiče zjistí, že vychovat své dítě lze při vložené trpělivosti a důslednosti i bez křiku, hrubých nadávek a velkého výprasku. Dále se rodiče dozvědí, jak na to, když dítě lže a krade. Co dělat, když dítě píše jako čuně a jak řešit dětský vzдор. Knička také ukáže na příkladech na hloupost nás, dospěláků, na naši občasnou nabubřelost a rodičovskou sobeckost. Ten, kdo bude chtít rady pochopit, pochopí, pokud bude chtít.

Takže, ať se nám všem daří co nejlépe.

Renáta Smotlachová, řed. MŠ

MŠ Smiřice

4. 9. 2008

Už je září v kalendáři, na zahrádce, na poli

plné prvňáčků školáčků a dětí, které se poprvé pustí máminých sukní a nastupují mezi nás, kamarády, do mateřské školy. Provází je rozechvělí prarodiče, rodiče v očekávání, jak si jejich ratolesti povedou. Zkrátka, plno změn.

I my, ve školce, máme spoustu novinek, o které se s vámi chceme podělit. Ta nej, nej, nejaktuálnější a nejdůležitější je nová, moderní kuchyň, na kterou jsme se moc těšili. Prázdniny jsou obdobím klidu a pohody, ale z naší školky se ozýval ruch, rány, vrtání, broušení... Střídaly se party řemeslníků, zkrátka pracovalo se „ostošest“ a výsledek stojí opravdu za to. Naše městečko do ní investovalo nemalé peníze – 2,5 milionu korunek, a my moc děkujeme. Od září se v kuchyni vonící novotou kouří z konvektomatu, ledničky si vesele bručí, klimatizace se stará o ideální teplotu při vaření, všechno nerezové nádobí je řádně uloženo v nových regálech, potraviny a dobrůtky pro nás jsou pěkně srovnány ve skladech, prostě se vaří naplno a nám to moc chutná.

Ještě vám dlužím události ze školky, které jsme si užívali v měsíci květnu a červnu. Nejvíce jsme se těšili na oblíbené, tradiční „Sluníčkové odpoledne“, letos na téma „Jsem malý, ale šikovný“. Pilně jsme se připravovali, nacvičovali a hlavně sledovali předpověď počasí.

27. května odpoledne se na naší zahradě sešlo plno rodičů, sourozenců, babiček a tetiček, aby shlédli taneční umění berušek, včeliček a žabiček. Pak jsme se všichni se zápletem pustili do soutěží na stanovištích. U papouška se vystřihovalo, u klokana se skákalo v pytli, u lva jsme házeli míčky do jeho tlamičky, u opic se šplhalo po laně až do koruny stromu, také jsme chytali ryby a chodili na chůdách. Maminky a tatínkové fandili, pomáhali a zaznamenávali naše úspěchy či drobné nezmary na kamery. Pak následovala dlouhá fronta u krámečku s dobrůtkami a hračkami od našich sponzorů; moc nás potěšili. Hudba vyhrávala, na ohništi se opékaly buřty, všude vládla pohoda a nikomu se nechtělo domů. Vydařilo se nám to. A věřte, že dospěláci ze školky z toho mají vždy největší radost.

A co v červnu?

Medvídek Ťupínek nás pobavil ve Dvoraně a my potěšili básničkou nové občánky ze Smiřic. Navštívili nás učitelé ze Základní umělecké školy Smiřice a my jsme jim zpívali a vytleskávali do rytmu. Kdo to zvládl bravurně, může tam od září svou šikovnost rozvíjet.

Následovalo období plné příprav pro předškoláky žabičky. Loučení s bezstarostným dětstvím je pro nás a pro paní učitelky velká událost. Koná se vždy v Městském kulturním středisku Dvorana. 17. června bylo hlediště plné nedočkavých diváků, kteří přišli podpořit žabičky a děti z dramatického kroužku Paraplíčko, z pěveckého kroužku Sluníčko. Všechna vystoupení sklídila velký potlesk. Bezprostřednost, drobné přebřebty si získaly srdce diváků.

Chtěli jsme všem ukázat, co všechno jsme se naučili a že se školy vůbec nemusíme bát. Na závěr přišlo loučení, květiny, poděkování a slzičky s popřáním všeho nejlepšího. Pak jsme se rozešli do svých domovů.

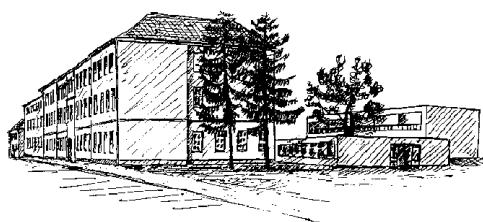
Druhý den po našem vystoupení jsme byli pozváni na návštěvu do lékárny ve Smiřicích. Ach, tam je krásně, paní lékárnice v bílém, všude čistoučko. Obdarovaly nás pohádkou, dobrůtkou i samolepkou a my jim za to zazpívali.

Pak už jsme čekali na prázdniny.

A ty? Utekly jako voda a já vám přeji pěkný barevný podzim, prvňáčkům první úspěchy ve škole, rodičům hodně trpělivosti, hodně času na své děti a všem dospělákům ze školky krásné zážitky s dětmi, dobrou spolupráci s rodiči, s naším městečkem a se všemi, kdo nám ji nabízí.

Vaše redaktorka Adélka Všetečná

Ze života základní školy

Koncem školního roku proběhla celá řada soutěží, kterých se úspěšně zúčastnili i žáci naší školy.

Přinášíme přehled jejich výsledků.

Koumes – školní kolo matematické soutěže

6. ročník:

1. S. Holohlavská – 6. A
2. T. Hubka – 6. B
3. M. Hahnová – 6. A

7. ročník:

1. K. Syrový – 7. B
2. D. Hamplová – 7. A a M. Kadaník – 7. B
3. K. Korenčíková – 7. A

Matematický klokan – mezinárodní soutěž ve čtyřech kategoriích pro žáky 2.–9. tříd.

Celkem se zúčastnilo 226 žáků. Nejúspěšnějšími řešiteli se stali:

Kategorie Cvrček (2.–3. třída):

Růžička Václav – 3. A

Kategorie Klokánek (4.–5. třída):

Morávek Jan – 4. B

Kategorie Benjamín (6.–7. třída):

Košková Michaela – 6. A

Kategorie Kadet (8.–9. třída):

Erbrt Vojtěch – 8. B

Matematická olympiáda okresní kolo

Nejlépe se umístili Vojtěch Erbrt (8. B), který obsadil 1. místo a Jiří Skořepa (8. B) 7. místo. Dále S. Holohlavská (6. A) obsadila 10. a K. Syrový (7. B) 13. místo.

Vojtěch Erbrt v krajském kole této soutěže obsadil 8. místo.

Pythagoriáda okresní kolo

V kategorii 6. ročníků získala Sabina Holohlavská 6. místo a v kategorii 8. ročníků zvítězil Vojtěch Erbrt.

V soutěži **PCMania** pro žáky základních škol a odpovídající ročníky gymnázií zvítězil Jiří Skořepa.

Poznávání živočichů školní kolo

1. Pavlína Václavková – 8. B
2. Klára Knapová – 6. B
3. Michaela Košková – 6. A
Jiří Skořepa – 8. B

Poznávání rostlin školní kolo

1. Pavlína Václavková – 8. B
2. Jiří Skořepa – 8. B
3. Tereza Justová – 8. B

V okresním kole této soutěže v kategorii 6.–7. ročníků obsadila Michaela Košková 13. místo a v kategorii 8.–9. ročníků Pavlína Václavková 11. místo.

Fyzikální olympiáda okresní kolo

V kategorii F zvítězil Vojtěch Erbrt.

V okresní přehlídce dětských recitátorů porota udělila čestné uznání Michaela Salačové a Lukáši Drabíkovi.

Školní kolo soutěže v německém jazyce

7. ročník	8. ročník
1. Simona Vaníčková – 7. A	1. Šárka Bláhová – 8. B
2. Lucie Ornstová – 7. B	2. Michal Štěpán – 8. B
	3. Martin Ivan – 8. A

Školní kolo soutěže v anglickém jazyce

4. ročník	6. ročník
1. Adéla Peterová – 4. A	1. Hubka Tomáš – 6. B
2. Jaroslav Jánský – 4. A	2. Košková Michaela – 6. A
3. Adam Brom – 4. B	3. Holohlavská Sabina – 6. A
5. ročník	7. ročník
1. Kateřina Brožová – 5. A	1. Kadaník Michal – 7. B
2. Jakub Drabík – 5. A	2. Syrový Karel – 7. B
3. Andrea Plšková – 5. B	3. Hamplová Dominika – 7. A
8. ročník	
1. Erbrt Vojtěch – 8. B	
2. Skořepa Jiří – 8. B	
3. Šupíková Eva – 8. B	

Nestlé Basket Cup 2008

Basketbalové družstvo ve složení Jiří Mráz, Vojtěch Mráz, Ondřej Bárta, Tomáš Smetana, Pavel Marko, Patrik Stránský a Lukáš Richtera zvítězilo v okresním finále a ve finále Královéhradeckého kraje obsadilo 2. místo.

Atlet roku celoroční soutěž

dívky 6.–7. ročník	dívky 8.–9. ročník
1. Simona Vaníčková – 7. A	1. Pavlína Václavková – 8. B
2. Karolína Straková – 7. B	2. Pavla Tesařová – 9. A
3. Veronika Linhartová – 7. A	3. Aneta Čížková – 8. B
chlapci 6.–7. ročník	chlapci 8.–9. ročník
1. Ondřej Bárta – 7. A	1. Jiří Romof – 9. B
2. Lukáš Richtera – 7. A	2. Ondřej Mirga – 8. B
3. Jiří Mráz – 7. B	3. Ondřej Ďurček – 8. B
	Tomáš Marek – 9. A
	Michal Štěpán – 8. B

V průběhu školních prázdnin jsme pokračovali v rekonstrukcích, tentokrát ve velké budově školy. Všechny třídy v přízemí byly barevně vymalovány, vyměněny všechny dveře a chodba byla obložena dřevěným obkladem. Zlepšených pracovních podmínek se dočkali i zástupci ředitele a ekonomka školy. Místnost byla příčkou rozdělena na dvě samostatné kanceláře a vybavena novým nábytkem.

Nový školní rok 2008/09 zahájilo 1. září 373 žáků. Jsou rozděleni do 17 tříd. Pokles oproti loňskému roku je pouze 8 žáků. Do prvních tříd nastoupilo 43 dětí, 14 dětem byl udělen odklad školní docházky. Ve třídě 1. A vyučuje paní učitelka Marcela Marešová a v 1. B pan učitel Jan Novotný. Z důvodů ekonomických jsme museli žáky druhého ročníku sloučit do jedné třídy, třídní učitelkou je paní Věra Zubrová. Školu opustila paní učitelka Martina Toužilová.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel ZŠ Smiřice

10. výročí provozu Střední školy

ve Smiřicích v nové školní budově

V letošním roce uplyne již 10 let od chvíle, kdy jsme slavnostně zahajovali školní rok v nové školní budově a vrátili se z Černožic nad Labem zpět do Smiřic. Sídlo školy s hospodářskou správou a výukou teoretického vyučování všech oborů se přesunulo do Smiřic, Černožice zůstaly jako naše odloučené pracoviště s výukou odborného výcviku kuchařů, kuchařů–číšníků a domovem mládeže. Stavba nové budovy školy a návrat do Smiřic se mohly uskutečnit díky zájmu, podpoře, vstřícnosti a rozhodnutí tehdejšího vedení města, především bývalého pana starosty Ing. Lubomíra Kupky. Starosta, rada města a zastupitelé tenkrát podpořili návrh převést pozemek po zbořeném mlýnu na naše učiliště. Tím vznikl prostor pro to, aby mohla škola zahájit a postupně uskutečňovat své plány.

Nová školní budova je dílem Ing. arch. Roberta Chládky, na jehož návrh projekt zpracovala firma INS – projektový a inženýrský atelier Náchod pod zodpovědným projektantem Ing. Tomášem Šubrtem. Budovu postavila dnes již neexistující firma Pozistav – vojenské stavby. Stavební dozor vykonával pan Ing. Bulíček a pan František Malý ze Smiřic (firma Sting

Pardubice). Škola byla postavena za cca 19 mil. Kč, v dnešní době již neuvěřitelně malou částku, kterou poskytl tehdejší zřizovatel školy, Ministerstvo zemědělství ČR.

Během deseti let jsem se setkávala vždy s pozitivními reakcemi jak na vzhled školy, její řešení, tak na pořádek, který v ní a v celém areálu školy je. Každá pochvala dokazovala, že hosté vnímají školu dobře. Je teď už jen na mně a na personálu školy, abychom využili pohlednou budovu k výchově a vzdělávání mládeže tak, aby byla dobře uplatnitelná z hlediska své profese i morálních kvalit na trhu práce a obstála též v soukromém životě.

Během deseti let prodělala škola i velké změny. Především od 1. 10. 2001 přešla pod nového zřizovatele – Královéhradecký kraj. Škola investovala prostředky do modernizace výukových prostor – rozšířila počítačovou síť, nakoupila interaktivní tabule do odborných učeben, vybavila třídy dataprojektory a dalšími pomůckami, učebna výpočetní techniky byla vybavena novými počítači. Žáci mají možnost pracovat na PC i v odpoledních hodinách, škola je bezdrátově

připojena na internet. Každoročně využíváme možnost získat navíc finanční prostředky z rozpočtu kraje nebo jiných zdrojů včetně EU tím, že předkládáme ke schválení projekty na vyhlášenou tematiku. Úspěšně jsme tak realizovali několik projektů v rámci protidrogové prevence, realizujeme projekt na podporu talentovaných žáků, projekt modernizace výuky tvorbou interaktivní učebnice anglického jazyka, zahajujeme projekt mezinárodní spolupráce se školami v Polsku, Itálii, Švédsku a Řecku. Téměř symbolicky jsme k našemu výročí uspěli v projektu „Výstavba sportovního areálu Střední školy potravinářské ve Smiřicích“. Areál dokončuje firma Funny sport s.r.o. Zlín se subdodavatelem – firmou Borta s.r.o. Černožice. Tento projekt je předfinancován z rozpočtu kraje částkou 6 243 027 Kč, dalším zdrojem financování částkou 600 tisíc Kč je Nadační fond Potravinář, jehož jsem zakladatelem a předsedou. Fond dle jeho statutu slouží na podporu vzdělávacích podmínek žáků školy. Zbylou část spolufinancování projektu uhradíme z rezervního fondu školy. Po řádném vyúčtování akce bude provedena úhrada projektu v celkové výši 7 344 738 Kč v rámci Programu financovaného z EU (tzv. FM EHP/Norska) a Královéhradeckým krajem. Uskutečněním tohoto velkého projektu jsme vytvořili na pozemku školy víceúčelové hřiště, které bude sloužit současným žákům a zároveň místním sportovním organizacím a Domu dětí a mládeže v rozvíjení sportovních aktivit. K otevření hřiště v rámci zahájení školního roku dne 1. 9. 2008 byl pozván hejtmán Královéhradeckého kraje pan Ing. Pavel Bradík.

Za deset let opustilo bránu školy 873 úspěšných absolventů učebních i maturitních oborů. Celkem 123 žáků k nám přestoupilo z jiné střední školy v rámci přijetí do vyššího ročníku.

Období, které vzpomínám, mělo i chvíle méně úspěšné a chvíle, které neudělaly radost pedagogům ani mně. Ze školy odešlo předčasně po předchozích neúspěších, výchovných problémech nebo jinam celkem 222 žáků. Na budově školy se musely nahradit odcizené měděné okapy novými, již plastovými. Někteří žáci ničí čerstvě vymalované třídy a prostory nešetrným zacházením, někdy úmyslným poškozováním. Dveře do tříd jsou prokopnuty, odstraňovány jsou regulační ventily z radiátorů, nahrazujeme rozbité kryty z osvětlení a podobně. Žáci se mnohdy chovají netolerantně vůči svým spolužákům, mnozí jsou až příliš vulgární. Mrzí mě, že obtěžují občany sídliště pokuřováním a odhazováním odpadků před jejich vchody...

Říká se, že špatné vyvažuje dobré. Pokud shrnu úspěchy a neúspěchy naší práce, jsem přesvědčena, že těch úspěchů máme přece jen více. Víím, že vše, co děláme, děláme i pro budoucí generace a že budoucí generace zúročí naši snahu. Dáváme mladé generaci základ, na kterém ona může stavět.

Vážení občané,

dovoluji si Vás pozvat v neděli dne 5. 10. 2008 na den otevřených dveří u příležitosti 10. výročí výuky v nové budově školy. Otevřeme třídy, připomeneme si budování školy i hřiště na fotografiích či videoprojekci, připravíme pro vás projekci ze života školy. Budete mít možnost občerstvit se výrobky z dílen našich kuchařů, cukrářů i pekařů v žákovské kavárně. Pokud bude příznivé počasí, bude možné si zasportovat na novém hřišti, zaběhat si na dráze nebo zkusit skok vysoký. K výročí bude vydán a bude v prodeji almanach, který podrobněji zachycuje deset let činnosti školy. Možná přijde i kouzelník...

Těším se na Vás u nás ve škole!

Ing. Ema Baboráková, ředitelka SŠP Smiřice

Zaměstnanci školy:

I. řada (sedící) zleva:

Seidlová Jitka, vedoucí učitelka výukového centra Černožice n. L., Drábová Lenka, vedoucí učitelka odborného výcviku (dále jen OV), Ing. Baboráková Ema, ředitelka školy, Ing. Ježková Eva, zástupkyně ředitelky, Mgr. Líbal Petr, zástupce ředitelky

II. řada zleva:

Mgr. Tomešová Lenka, učitelka, Řežábek Jan, učitel, Osladilová Věra, správa majetku, Muzikantová Miroslava, učitelka OV, Stradiot Luboš, učitel OV, Formánková Gita, učitelka OV, Šternerová Andrea, učitelka OV, PhDr. Volocká Stanislava, učitelka, Mgr. Konrádová Jana, učitelka, Bednaříková Jolana, uklízečka, Bc. Procházka Stanislav, učitel OV, Kostková Iva, uklízečka, Ing. Steinová Milena, učitelka, Chválková Zdena, vychovatelka, Kalvachová Daniela, učitelka OV, Mgr. Machková Veronika, učitelka, Famfulíková Jarmila, učitelka OV, Mgr. Vaněček Karel, učitel, Vaculová Zdena, učitelka OV, Melgr Jaroslav, řidič a údržbář, Syručková Lucie, pokladní

III. řada zleva:

Černá Ludmila, asistentka a mzdová účetní, Ing. Teichmanová Miroslava, učitelka, Mgr. Petrovická Vladimíra, učitelka, Holubová Iva, učitelka OV, Frišmanová Nad'a, vrátná, Černý Ladislav, domovník

Zprávy Svazu důchodců ČR

místní organizace Smiřice

A) Prohlášení RS ČR

Kolegium Rady seniorů jako nejvyšší orgán sjednoceného důchodcovského hnutí v České republice projednalo dne 25. května 2008 participaci seniorských organizací na podzimních volbách a přijalo toto usnesení:

1. Vyzývá členské organizace seniorů, členské kluby seniorů, členské rady seniorů k širokému oslovení seniorské populace a k zajištění masové účasti seniorů na krajských a senátních volbách 2008.

2. Žádá členské organizace a kluby, aby na svých členských schůzích a besedách umožnily politickým stranám a hnutím představit svoje kandidáty na krajské zastupitele a senátory.
3. Zmocňuje vedení RS ČR a předsedy krajských rad uskutečnit předvolební kulaté stoly kandidátů na krajské zastupitele a senátory o seniorské problematice v jednotlivých krajích.
4. Žádá členské organizace, aby usnesení 12. zasedání kolegia RS ČR uveřejnily ve svých periodikách a participovaly na přípravě krajských kulatých stolů.

B) Rady pro seniory (ze Zpravodaje SD ČR v Praze – zdravotní komise)

1. Jezte pestrnou stravu, nejlépe v malých porcích a v 5 dávkách denně.
2. Dodržujte pitný režim, denně vypijte alespoň 1,5 litru tekutin, při horkém počasí více než 2 litry tekutin.
3. Nepodceňujte význam spánku, má význam pro dobrou kondici, funkci mozku a metabolismus.
4. Pravidelným pohybem posílíte svaly i srdce a snížíte rizika řady onemocnění.
5. Vyhněte se jedům – nekuřte, alkohol konzumujte omezeně, omezte pohyb na přímém slunci v letních dnech, zejména v poledních hodinách.
6. Trénujte paměť, procvičujte mozek (křížovky, šachy, pexeso, sudoku, četba).
7. Neodmítejte pozvání do společnosti, zajímejte se o dění kolem sebe.
8. Udržujte vyvážený poměr aktivit a odpočinku – aktivita stimuluje, ale odpočinek je také důležitý.

C) Přípravované akce na II. pololetí roku 2008

8. 9.	Rekreace v termálních lázních Podhájská na Slovensku
10. 9. a 8. 10.	Zájezd do Kudowa Zdroj v Polsku
25. 9.	Zájezd na výstavu Zahrada Čech v Litoměřicích
září	Zájezd do divadla v Pardubicích
listopad	Přednáška pí Svobodové o změnách ve zdravotnictví a o kloubních potížích seniorů
listopad	Předvánoční posezení ve Dvoraně
listopad	Promítání diapozitivů z cest pí Dostálové
prosinec	Vánoční koncert

Kučírková Vlasta, předsedkyně SD ČR Smiřice

Volby do kraje 2008

Vážení občané, vážení voliči,

dovoluji si vás oslovit ve věci blížících se voleb do krajského zastupitelstva Královéhradeckého kraje. V nastávajícím čtyřletém volebním období jsem pouze jedním ze stovek kandidátů, kteří se budou ucházet o vaši přízeň. Již před čtyřmi lety mi velká část občanů z našich částí Hradecka dala svůj preferenční hlas, který mi pomohl posunout se z nevolitelného 8. místa na tehdejší kandidátní listině KDU-ČSL na neuvěřitelné 2. místo. Proto jsem také díky vám mohl z pozice nově zvoleného krajského zastupitele ovlivnit politiku kraje, především v tom, že významně větší část jeho rozpočtu byla orientována na kulturní a sportovní granty do regionů a obcí. Jenom na Chlumecku, Novobydžovsku, Nechanicku i Smiřicku to byly během čtyř let

milionové částky. Díky mému vlivu v krajském zastupitelstvu a dlouholetou spoluprací na Ministerstvu dopravy ČR se podařilo významně pokročit ve stavbě tolik důležité dálnice D 11. Prokazatelně ubylo nevině usmrčených a zraněných lidí. O dostavbu dálnice dál do Východních Čech je však nutno tvrdě bojovat dál. V současné době jsem na kraji opět inicioval vytvoření potřebného moderního zákona o urychlení výstavby liniových staveb, kdy Královéhradecký kraj chce předložit tuto legislativní normu do Parlamentu ČR. D 11 musí vést až na hranice s Polskem! Jiné cesty není!

Nyní volič stojí opět před volbou, zda vůbec jít k volbám a koho volit do zastupitelstva našeho kraje. Navíc je to pro období, kdy se budou prostřednictvím krajů rozdělovat opravdu velké peníze z Evropské unie. Každý budoucí krajský zastupitel se bude snažit mimo svých základních povinností orientovat tyto finanční zdroje především do regionu, ze kterého pochází, respektive, kde působí. Vždycky v minulosti tomu tak bylo. Starostové v regionu navíc mají ve „svém kraji“ svého mluvčího, který pak prosazuje jejich zájmy.

Krajské volby jsou z hlediska budoucího rozvoje jednoznačně nejdůležitější, podstatně důležitější než volby do Poslanecké sněmovny nebo do bezvýznamného a zbytečného Senátu. Proto vás, vážení voliči, vyzývám, přijďte, prosím, k volbám do krajského zastupitelstva a přesvědčte o nutné volební účasti i své známé! Nepodceňte jejich ohromný význam!

Bohužel, volby do kraje jsou politicky zmanipulované tím způsobem, že můžeme volit jenom jeden politický subjekt. Není nám dovoleno volit kandidáty, kterým důvěřujeme, napříč politickým spektrem, jak je tomu u demokratických voleb do místních samospráv, do obcí. Rád bych, aby tomu bylo jinak, ale chybí politická vůle velkých stran po této žádoucí volební změně. Ostatně ti „důležití“ okresní a krajsí straničtí manažeři v rolích šedých eminencí by pak byli jaksí zbyteční, že?

Z toho jasně vyplývá, že budete-li volit do kraje takzvaně politicky a zvolíte volební lístek, na kterém není kandidát z našich regionů, dáváte v podstatě svůj hlas lidem z jiných okresů a z jiných regionů. Potom díky tomu budou zvoleni lidé, kteří naše oblasti podporovat vehementně nebudou. Opět se soustředí svým vlivem na podporu především tam, kde bydlí. Lapidárně řečeno, co je krajskému zastupiteli z Náchodska, Rychnovska, Jičína, Trutnovska nebo i z Hradce Králové po regionu Chlumce nad Cidlinou, Nového Bydžova, Smiřic nebo Nechanic?

Moje jméno je uvedeno na kandidátce „KOALICE PRO KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ“ na 6. místě. Získám-li díky vám, ačkoliv třeba běžně volíte jiné politické uskupení, preferenční hlas, mám naději se opět členem krajského zastupitelstva stát. Potom vám mohu slíbit, že udělám vše pro to, aby se na naše regiony při rozdělování dotací z Evropské unie i z přímých grantů kraje nezapomínalo. Vždyť nutně potřebujeme mimo rozpočty obcí další peníze na rekonstrukci ulic, nábř. i náměstí, na sportoviště, na cyklostezky, na kulturní akce, ale i na domovy důchodců a pečovatelské služby a tak dále. Pro příští čtyři roky jsou do krajů směřovány opravdu velké peníze z Evropské unie. Kraj bude brzy nucen provést tvrdé redukce v oblastech školství, v dopravní obslužnosti, v množství silnic III. třídy na svém území. Každý region by měl mít ve „svém“ kraji jakéhosi ombudsmana, jinak nebude mít patřičné zastání. Ty příští čtyři roky jsou pro rozvoj našich regionů nejdůležitější. Od roku 2015 dotace z Evropy končí a budeme užívat hlavně toho, co jsme stihli vybudovat a také toho, co jsme si stihli ochránit.

Proto Vás ještě jednou prosím a vyzývám:

- A. nepodceňte tuto šanci svým hlasem ovlivnit rozvoj našeho území a přijďte k volbám!
- B. nevolte tzv. politicky, ale hlavou a rozumem a zvolte kandidátku KOALICE PRO KRÁLOVÉHRADECKÝ KRAJ a označte mé jméno jako preferenční hlas!

Za projevenou důvěru děkuje Ing. Miroslav Uchýtil, starosta Chlumce nad Cidlinou

stojí ne ve Smiřicích, ale ve Smiřičkách na místě, kde stávala podle mapy z roku 1840 dřevěnice. Bohužel pro uvedení podrobnějších historických údajů nejsou podklady. Vraťme se ke kamnářskému mistrovi Ladislavu Jonešovi. Už tenkrát jako podnikatel (velmi malý podnikatel!) věděl, jak důležitá je reklama a jak je vidět z fotografie, nabízel velmi viditelně své služby.

Posledním mužským majitelem domku z rodiny Jonešových byl pan Ladislav Joneš, který si zde postavil knihařskou dílnu a provozoval zde knihařskou živnost. Vázal knihy, vyráběl smuteční stuhy, stužky k maturitám, zhotovoval lepenkové krabice apod. Po jeho smrti je majitelkou domku jeho dcera Jana.

Dalším domem ze Zemanovy ulice, ke kterému bych chtěl uvést jen pár podrobností, je dům čp. 42. Ne že by se mně nechtělo více psát, ale historické prameny neříkají skoro nic. Je pouze známo, že v tomto případě již v roce 1840 se jednalo o zděný dům. A dnes? Dnes už dosti dlouho tento dům nestojí. Stával u křižovatky u dnešní trafiky Jedličkových. Tento dům patřil už od roku 1910 rodině Schiefnerových (majitelé Jan a Anna). Jan Schiefner byl obchodníkem, prodával potraviny. Po roce 1948 nebylo možné, aby někdo soukromně prodával. Prodejnu potravin převzal národní podnik PRAMEN. V tomto případě žije ještě dosti občanů, kteří sem chodili potraviny kupovat. Vlastnictví domu přešlo na město. Pro město bylo nejjednodušší celý dům i s obchodem asi před 40 lety zbourat. Zdejší křižovatka je tak přehlednější a část vzniklého místa byla použita na postavení trafostanice.

Vážení čtenáři, pokud byste si chtěli podrobně prohlédnout, jak probíhaly proměny Zemanovy ulice, podívejte se webové stránky www.smirice.eu, které velmi obětavě, podrobně a pečlivě připravuje p. Přemysl Andrýs. Na těchto stránkách najdete popis všech ulic města.

Z historie školy v Holohlavech

Škola v Holohlavech má dlouholetou tradici. Vznikla zde přibližně o tři století dříve než v okolních místech. Neuškodí si připomenout osudy jejího vzniku a vývoje.

Obecná potřeba vzdělanosti nebyla uznávána od nepaměti. Nejdříve vznikaly instituce předcházející školám. První školy jako takové byly organizovány v zemích, v nichž vzniklo písmo. Tedy kolem 4. tisíciletí př. Kristem např. v Egyptě, Asýrii a v Číně. Do našich zemí proniklo vzdělání typu škol až společně s křesťanstvím, a to od východu z Byzance, od západu z německých zemí, zejména z Bavorska. Oba typy církví, byzantská i římská, budovaly instituce blízké klášterům, které potřebovaly pro svá skriptoria vzdělané písaře. Další poptávka po vzdělancích vznikla rozvojem obchodu a státní či územní správy.

Z Čech existují neurčité zprávy o vzdělání kněží, později knížete Václava Přemyslovce (později sv. Václav) na Budči. Tedy jakési počátky škol v 10. století. Ovšem o jejich úrovni a rozsahu výuky víme velice málo. Značný důraz byl kladen na rozšíření vzdělanosti v době husitského vzepětí. O vzdělávacích institucích se však objevuje stále více zpráv, nejčastěji v souvislosti s královskými městy, později s městy obecně, kláštery a řidčeji s majiteli jednotlivých panství. Ovšem i v těchto případech vždy existuje alespoň dozorčí propojení na církevní instituce.

Tak tomu bylo i v obci Holohlavy, kde založil špitál a školu při tehdejší kostele (v té době pod církevní správou podobojí) holohlavském, pan Vilém Trčka z Lípy. Majitelem panství se stal dědictvím po svém otci v r. 1540, jsou-li historické údaje správné, tak jako osmiletý. Kolem roku 1551 se věnoval státnické činnosti a v této době se i oženil s Barborou z Bierberšteina (byl 23letý). Krátce nato byl přijat do panského stavu (r. 1562). K tomuto přijetí činili poctění šlechtici,

tzv. pamětní rozhodnutí. Sem lze jako k nejpravděpodobnějšímu termínu zařadit založení špitální a školní nadace i zřízení potřebných budov. Krátce poté učinil vážná majetková rozhodnutí, v předtuše blížící se smrti sepsal závěť. Zemřel 22. 10. 1569 ve věku 37 let.

Vdova po něm se provdala (asi r. 1573) za Jana Jetřicha z Žerotína. Buď k této příležitosti r. 1573, nebo pravděpodobněji o 10 let později r. 1583, vydala před úředníky a nechala zanést do desek zemských nadační odkaz špitálu i škole, na zajištění materiálních i mzdových potřeb. Celý nadační komplex byl od následujících majitelů přijímán a předáván dle stanovených pravidel, která byla zpravidla plněna. Do dění vstoupila třicetiletá válka, násilná protireformace, běh změn majitelů a o tehdejší účtě k ustanovením předků svědčí i to, že škola nezanikla, přestože jednak byla nedostatečně vybavená, jednak byla kapacitně nevyhovující.

Úroveň výuky silně ovlivňoval církevní dozor. Někteří správci děkanství dbali více na výuku náboženskou, jiní na předměty užité. Přihlédneme-li k tomu, že školní docházka byla nepovinná, že děti byly silně zaměstnávány svými rodiči, případně hospodáři, že vzdělávání dívek bylo považováno za zbytečné, je obdivuhodné, že škola nezanikla.

Ráznou změnu do života škol – tedy i školy holohlavské – vnesla doba vlády Marie Terezie, která zavedla povinnou školní docházku a výuku tzv. trivia – čtení, psaní, počty. Vlivem technického pokroku vznikla „společenská objednávka“ určité, byť základní vzdělanosti. Za zahájení povinné školní docházky lze považovat den vydání „Všeobecného školního řádu“ 6. XII. 1774. Vztahoval se na chlapce a dívky od 5 do 12 let. O jak významné rozhodnutí šlo, si uvědomíme při znalosti toho, že třeba v textilkách pracovaly 10leté děti od 5 do 22 hodin. Dopad na holohlavskou školu byl nepříjemný už jen proto, že kapacitně nestačila pro přiřazené okolí. Povinnost školní docházky byla nedůsledná, nesankciovala porušování a na venkově povolovala mnohé úlevy. I nadále byla náboženská výchova hlavní úlohou školy.

Holohlavská škola byla i nadále ve stavení farním čp. 5. Neutěšená situace trvala ve škole dlouho, a ani po zavedení tzv. provizorního zřízení obecního (18. 3. 1849), kdy byl nově upraven vztah obce ke školství, nedošlo k výrazným změnám. Snad se projevilo jen to, že obce s uvážlivými a rozumnými představenstvy začaly shromažďovat prostředky na stavbu a provoz škol. Např. 14. 9. 1855 byla otevřena nová škola ve Smiřicích, 11. 11. 1855 vysvěcena nově postavená škola v Habřině. Otevření těchto škol odlehčilo přetížené holohlavské škole, která byla stále dvoutřídní.

O poměrech, které zde panovaly, si lze učinit představu z údajů o počtu žáků.

Rok	1. třída	2. třída	celkem
1881	91	123	214
1882			233

V tomto roce bylo obcí zřízeno hřiště, tehdy nazvané „tělocvična“. Byl to urovnaný čtyřúhelníkový pozemek na svahu před školou.

To už vznikly první kroky ke zřízení třetí třídy (tedy školy trojtřídky). Byly zakoupeny školní lavice – z nich bylo 10 umístěno do stávajících tříd, aby mohlo sedět o několik žáků více. Že to myslela obec s rozšířením školy zcela vážně, dokázala tzv. snižovací dražba na výběr stavitele. Školní rok 1883–84 byl zahájen již ve 3 třídách. Ani toto řešení nepřineslo přílišné zlepšení do situace ve třídách. K 1. 9. 1885 bylo do školy zapsáno 242 žáků. Z toho 95 v 1. třídě, 64 ve 2. a 83 v 3. třídě. V roce 1885–86 bylo do školy zapsáno 242 žáků. Toto doslovné „přecpávání“ tříd trvalo až do školního roku 1890–91.

Dne 31. 8. 1890 byla vysvěcena nově postavená dvoutřídní obecná škola v Černožicích, do které bylo zapsáno 77 dětí z Černožic a Časlavek. Ve 3 třídách v Holohlavech se situace vylepšila (1. třída 42, 2. třída 40, 3. třída 47). Za 14 dnů na to přišla všemocná byrokracie, která sice obsadila učiteli školu v Černožicích, zrušila však výuku ve 3. třídě v Holohlavech. Tento „kapric“

vydržel do zahájení roku 1892–93, kdy byly v Holohlavech otevřeny opět 3 třídy (se 47, 40 a 45 žáky). Je až kupodivu, že stavy žáků kolísaly pouze velmi mírně.

Škola zjevně nepostačovala prostorem a přes veškerou snahu obce značně chátrala. O jejím vybavení svědčí údaje z roku 1900. Cituji údaje kroniky: „V tomto roce konalo se na zdejší škole více oprav a seřízeny také nové věci. V 1. třídě postavena nová železná kamna, v zahradě na přání řídícího učitele zřízena do studánky nová dřevěná pumpa, do žákovských záchodů dány 2 nové parníky (otvory ve zdi či střeše sloužící k větrání), pro odvádění špíny zařízen kanálek do děkanského dvora, důkladně byl opraven školní plot mezi děkanským dvorem, opraveny byly dva komíny.”

Zdá se, že naši předkové dbali na úhradu vzdělání výrazně více (alespoň finančně), než doby následující. Stálým problémem školy však byly i nadále malé třídy, nedostatek míst k řádnému sezení a do určité míry proměnlivý stav žáků, jejichž rodiče pracovali ve „dvoře” (šlo o rodiny početné) – bývalo jich okolo 30 %. Stálou bolestí byly školní lavice. Nejenže jich byl neustálý nedostatek, ale v dostatečném počtu by se do tříd stejně nevešly. Třetí třída byla vybavena novými lavicemi o dvou sedadlech.

Církevní dozor nad školou byl stálý a ostrý. Dokonce musela být z žakovské knihovny odstraněna kniha Bratr Jan Paleček. Vadil nejen „bratr”, ale zejména jeho kacírský král Jiří z Poděbrad. Věčné tahačky o placení školného (asi 80 % žáků bylo pro nemajetnost od školného osvobozeno) přivedlo obecní výbor k rozhodnutí zrušit školné vůbec a hradit je přirážkami k obecním daním (šk. rok 1905–06). V následujícím roce se projevil potíže s výukou psaní a kreslení, zejména ve 3. třídě, do malé místnosti nebylo možno totiž umístit 66 žáků.

V roce 1910–11 se počíná projevovat pokles počtu zapsaných žáků, a sice na 127. Výraznější se projevil v 1. a 2. třídě.

Přípisem ze dne 1. 5. 1914 vyzvala c. k. okresní školní rada obec Holohlavy, aby přikročila k novostavbě školní budovy. Než se tak stane, mají se přestavět staré školní záchody a vyšlapané schody nahradit novými. To vše v době, kdy Evropa byla plná napětí, zbraní a politických i mezinárodních sporů. První světová válka nepřišla ve vhodnou dobu k prvním úvahám o výstavbě nové školní budovy v Holohlavech. Zasáhla i do vyučování. Střídavě se vyučovalo ve 2 a 3 třídách, podle toho, kdo z pánů učitelů byl právě odveden do války a jak rychle byl nahrazen, zpravidla některým z penzistů. Ze školních knihoven byly vyřazovány všechny knihy i zpěvníky, které jen trochu vedly k českému vlastenectví. Naopak učitelský sbor byl nucen podněcovat vlastenectví procísařské.

Za zmínku stojí to, že 16. dubna 1917 byl poprvé v monarchii zaveden tzv. letní čas. A také dva volné dny ve škole (středa a sobota) kvůli úsporám paliva. Uvolněná druhá třída sloužila jako kancelář, protože c. k. místodržitelství silně rozšířilo státní administrativu, část ji přeneslo na učitele, stejně, jako evidenci lístkového systému. Úřednictvo se drželo od fronty co možná nejdále a s občany se nechtělo také příliš setkávat. Pro kantory to byla práce neplacená a také krajně nevděčná. O hlavních prázdninách dostávali žáci každý druhý pátek dobrá naučení o válečných úspěších monarchie a hlavně o tom, že nemají krást na polích a zahradách.

Přes všechny proklamace byla zoufalá bída, hlad a drahota. Dokonce i tak tvární zaměstnanci, jako učitelé ve své většině vždy byli, se v kronice ohradili proti žebráckým mzdám. Jenže to už byl školní rok 1917/18 a zápis do kroniky proveden až po vzniku republiky. I náznak revolučních myšlenek se zde objevil, ale zase se zpožděním asi tak jednoho roku.

Školní rok 1918–19 byl zcela mimořádný. Žáků bylo zapsáno 135, pět učitelů, z nichž jeden byl na rok uvolněn jako aprovizační nákupní komisař (po okolí sháněl potravinové dodávky), 1 katecheta, kněz a 1 učitelka ručních prací. Vyučování bylo spíš vedlejší záležitostí, hlavní byla

zvolna prohrávaná válka a s ní spojená bída. Oslabené obyvatelstvo v září 1918 začalo trpět „španělskou chřipkou“. Jako nejlepší lék proti této, často smrtelné chorobě, byl označen čaj s koňakem, slazený medem a Priessnitzovy obklady. Škola byla do 4. listopadu uzavřena.

Škola byla pro nedostatek paliva, a asi také pro neklid, který trval 4 týdny, uzavřena. V tomto roce byly také drobné potíže se školními zprávami (vysvědčeními). Staré, císařské, nesměly být použity a nové, republikové, ještě neexistovaly. Proto byla vydávána vysvědčení prozatímní. Až v květnu 1919 byly blankety nové, pro 2. a 3. třídu. Prvňáčci ještě nebyli vybaveni, ti až 28. června 1919. Tímto končí I. etapa ctihodné školy holohlavské. Byla sice ctihodná, ale chudá. Trčkovskou a Bieberštejnskou nadaci požrala inflace a vznik nového státu, takže zchudla ještě více.

O tehdejší smýšlení obyvatel svědčí to, že ze 128 zapsaných dětí navštěvovalo vyučování ř. k. katechismu 25 (19,5 %) a nauky nového směru 103 (80,5 %).

V roce 1920/21 začala vycházet nová nařízení - i školská. Vlastně jmenováním, či zvolením nové místní školní rady podle nových školních zákonů a stanovením učitelských platů skončila pro učitele i žáky rušnější etapa a ve starém prostředí (naprosto nevyhovujícím po hygienické i pedagogické stránce) se pokračovalo dále. Předmětem oslav už nebyl zeměpán, jeho rodina a monarchie. Nahradili je zakladatelé republiky, legionáři a historické osobnosti.

Co se nezměnilo, to byl názor okresních školních inspektorů – ve škole je vše v pořádku. Na stanovisko okresní školní rady o potřebě vystavět novou školu už všichni zapomněli.

Cesta ke zřízení nové školní budovy

Deset let po zjištění neúnosných hygienických i prostorových podmínek místy úředními, došla ke stejnému názoru i místa obecní správy. Dne 9. 4. 1922 došlo obecní zastupitelstvo a místní školní rada ke společnému názoru, že je nezbytné provést veškeré přípravné práce k postavení nové školní budovy. A pak to chvíli šlo ráz na ráz. Bylo vybráno a komisionálně posouzeno místo zamýšlené novostavby. Do protokolu z jednání bylo zaneseno, že plány na novostavbu budou předloženy do 31. 12. 1924 a že v nové školní budově bude zahájeno vyučování šk. rokem 1926–27. Stará školní budova bude upravena na byty učitelů. Spolu s tímto rozhodnutím se počíná výrazněji projevoval demografický pokles. Registrovaných žáků je pouze 86, ale má v budoucnu opět dojít k obratu. Alespoň dle výroků zastánců nové stavby. Demografie však nahrála byrokratům tak, že pro snížený počet žáků 72 byla příkazem zrušena třetí třída a od 1. 9. 1925 vrací se znovu dvojtřídku. Pochopitelně se ozvali ti, kteří považovali výstavbu nové čtyřtřídky za neúčelnou a zbytečnou. Již připravované plány byly revidovány. S určitou nadsázkou lze říci, že tady to teprve začalo! CO? Jako odedávna rvačka o to, kdo bude stavět, kolik to bude stát a hlavně kdo to zaplatí. Že obec propásla zemědělskou konjunkturu let těsně poválečných, bylo už patrné. Že byl stávající stav neudržitelný, to holohlavští věděli už dlouho, úřady začaly po chřipkové epidemii mít strach a tlačily na zlepšení prostorových i hygienických poměrů.

Tedy hlavně si hledaly alibi. Místní školní rada i zastupitelstvo se shodly na zvolení mimořádné stavební komise. Bylo vypsáno „ofertní řízení“ na výběr architektonického návrhu, projektu a stavební firmy. Stavební místo bylo vybráno obcí na západní straně zástavby. Z přihlášených stavebních firem (jejich návrhů) byly vybrány 2, pánů architekta Trnky z Jaroměře a p. Volta ze Smiřic. S připomínkami vybral Okresní školní výbor v Jaroměři plány Jaroměřáka architekta Trnky. Kamenem úrazu byl předběžný rozpočet 650 tis. Kč. Přislíbená státní subvence, původně asi 30 % nákladů, byla snížena na max. 10 %. Peněžní ústavy sice půjčovaly, ale na úrok přímo lichvářský. Nejvíce se bránili velcí plátcí místních daní. Státní statky, církev a velcí majitelé půdy. Báli se vysokých obecních přírážek na stavbu školy. Zdůvodnění měli jednoduché. „Nač čtyřtřídní škola, když podle úřadů stačí dvoutřídní!“ No, a protože obec ovládali spíš ti majetní, než moudří,

zadrhlo se vše. Ostré výpady školních úřadů byly přehlíženy, termíny nebyly dodržovány, výstavba, resp. její příprava byla sabotována. A do toho také neblaze zasáhl „Zemský finanční výbor“, který doporučil obecné šetření, aby nebyli poplatníci ohrožováni. Zdá se, že se mu jednalo více o to, aby nebyla ohrožena platební schopnost obyvatelstva.

Až v příštím školním roce upozornili místní páni učitelé Krejčí a Tuček pana inspektora Hrubého na neutěšený stav příprav ke stavbě. Dostalo se jim poučení, že podání má být učiněno písemně! O úrovni šetření svědčí i to, že místní školní rada odmítla uvolnit finanční částku na úrazové pojištění žáků. Jakoby na oplátku odmítli mnozí rodiče platit 2 Kč příspěvku ročně, čímž způsobili zánik odbočky Čs. červ. kříže. Teprve po 3 letech byly tyto nerozumnosti napraveny. Ve školním roce 1929/30 projevil zájem o stavební stav školy okresní školský inspektor p. Piazza a bylo zajímavé, že jeho stanovisko obdrželi oba učitelé písemně a proti potvrzení převzetí. Následně navštívil školu zemský školní inspektor Dr. Jos. Štěpánek. Ten konstatoval, že školní budova a její vybavení naprosto nevyhovuje současným požadavkům na prostor a hygienu. Byl zřejmě nekompromisní. Na jeho podnět vydala zemská školní rada nařízení (výnosem ze 14. 2. 1930), aby bylo místní školní radě v Holohlavech uloženo v nejbližší době přikročení ke stavbě nové zdravotně bezvadné budovy školní. Zprávu o stavebním programu jest podati do 30. června tr. Přes důrazné urgency se obec (někteří občané) pokoušela o zdržovací taktiku dílčí přestavbou původní školy. Ale! Stavební práce se dotkly nosné kamenné původní zdi. Dokončit je bez nákladného použití nosníků by byl hazard s životy dětí! Předseda místní školní rady, Vojtěch Prokop, byl zřejmě mistr zdržovací taktiky. Předložil návrh na vypsání nového ofertního řízení se zadáním:

- a) na školu o 4 třídách s vedlejšími místnostmi a bytem správce
- b) na školu bez bytu, který by byl upraven v přízemí z jedné třídy

Řídící učitel Ant. Krejčí upozornil na to, že povinností školní rady je dbát o realizaci plánů architekta Trnky. Přivolení k jakékoliv změně by vyvolalo letitá jednání. Obdobné stanovisko zaujal i starosta obce p. Fr. Chlupatý. Ten sledoval i zajištění prostoru pro veřejnou knihovnu a obecní úřad. Všichni se shodli, že není třeba zřizovat tělocvičnu, ta by byla buď v původní škole, či v jedné třídě nové školy. Liknavost obce ještě v tomto školním roce odtrpěly děti v přeplněných třídách, ale okresní školní výbor už ztratil trpělivost a povolil vyučování za podmínky, že v r. 1931 už bude vyučování zahájeno v nově zřízené škole. Do jednání opět vstoupil p. Prokop ve snaze omezit stavbu o byt učitele. Okresní školní inspektor prof. Piazza se postavil důrazně proti těmto návrhům. Finanční zabezpečení stavby nebylo zajištěno, a proto obec požádala p. stavitele Volta ze Smiřic (byl obecně uznáván pro odborné schopnosti a poctivost) o zpracování rozpočtu dle současných podmínek. Poté bude vypsáno výběrové řízení. Také byla zvolena stavební komise pro organizaci a sledování postupu stavby. Bez ohledu na výběrové řízení a jeho výsledek bylo rozhodnuto zadat řemeslnické práce přednostně místním řemeslníkům, dovoz bude zadán místním občanům za určený plat a cihly budou zakoupeny s dohodnutou slevou v cihelně St. statku. Zápisy o zamýšlené stavbě školy jsou obsáhlé a plné opatrných upozornění na boj dvou skupin. První byla vedena p. Prokopem a snažila se uškodit každý halíř, bez ohledu na potřeby dětí, učitelů i obce. Využívala zejména osobní kontakty a drobné i větší podrazy. Druhá, zejména podporovaná starostou obce Fr. Chlupatým, trvala na dodržování plánů, měla na zřeteli hygienické i ortopedické potřeby žáků i kulturní potřeby obce. Došlo i na zaprotokolovaný protest proti zneužití pravomoci, kterého se dopustil stavební rada Kněžek, který nadiktoval do usnesení neprojednané a neschválené pasáže, týkající se možnosti nouzového řešení bytu. Zdá se, že arogance byrokratů je trvalý a již nevymýtitelný jev.

Do určené doby – 12 hodin dne 13. 6. 1931 došlo a komisionálně bylo otevřeno 7 podání na komplexní stavbu a několik nabídek řemeslnických prací. Nejnižší nabídku 526 tis. Kč podal

stavitel Čerovský ze Smiřic, nejvyšší Ing. Andrejsek, též ze Smiřic, 688 tis. Kč. Další nabídky se blížily k 600 tis Kč. Z toho byt 80–100 tis. Kč.

Zastupitelstvo obce následně rozhodlo stavbu rozdělit na dvě části. V roce 1931 zahájit stavbu školy bez bytu. Přijmout zadání pana Volta ze Smiřic a dozorem pověřit arch. Trnku z Jaroměře. Se stavitelem Voltem dohodla stavební komise slevy z rozpočtové ceny, čímž byly odstraněny námitky některých členů stavební komise. A bylo přikročeno ke stavbě.

Za zmínku stojí zejména to, že nejaktivnější činitel v úsilí o postavení řádné a vyhovující školy, který také vznesl protest proti svévoli rady Kněžka, byl zemskou školní radou ihned při dovršení 60 let trvale penzionován. Zde byla důsledně uplatněna „úřední zásada“: „Nechce-li se někdo ohnout a nelze ho zlomit – musí být odstraněn!“ Jak poučné i pro vzdálenou budoucnost.

Je vhodné zaznamenat, že výběr a nákup vhodného (snad i nejvhodnějšího pozemku) byl uskutečněn již v roce 1920 a zakoupené parcely byly uhrazeny ze stavebního fondu. Lze říci, že neprodleně započala obec s nutnými a náročnými terénními úpravami.

Ty změnila bývalou stráž na stavební pozemek, uliční stavební parcely a ulici navazující na zřizovanou cestu do Smiřic. Z té se po r. 1922 stala cesta okresní. I ta přispěla k růstu stavebního fondu, který byl mimo jiné plněn pivní dávkou a obecními přirážkami. Jednou z nich byla i přirážka za cestu okresní. Přípravy byly zdržovány i různými vedlejšími okolnostmi – žádostí města Smiřice o rozšíření katastru, návrhy na zřízení společných škol pro Holohlavy a Smiřice, posléze Černožice. A lhůty se prodlužovaly a rozhodnutí střídala protirozhodnutí. Stavební fond se plnil zvolna, donátoři slibovali a odstupovali od plnění slibů, objevily se návrhy na reformu veřejné správy – z toho vyplynula nejistota financování obcí. Zdá se, že naši předkové procházeli časy, které až příliš připomínaly dnešek. Krom toho zřejmě ani ve vedení obce nepanoval úplný soulad, takže obsazení komisí bylo obměňováno a vyměňováno. Tak se dělo až do již uvedeného ofertního rozhodnutí v r. 1931.

Takže přibližně po 17 letech různých rozporů bylo dne 12. července 1931 přikročeno ke stavbě. Tím však obtíže a rozpory neskončily. Brzy stavitelé zjistili, že zvolené provizorium působí značné stavební potíže. To dovedlo situaci i k zastavení práce v partii bytu. Ze zápisu kronik je patrné, že byt učitele posloužil dvěma (či více) skupinám funkcionářů za záminku k vybíjení averzí. Stačí, napíše-li obecní kronikář, že „opatřením předsedy stavební komise vyvozena byla nechutná kontraverze a stavební komise byla zbavena pravomoci“.

Mezi vyvolanými vícepracemi byla i stavba trafostanice, kterou nebylo pro úpravu projektu možno umístit v budově. Stálým problémem byly peníze, tedy jejich nedostatek. Když se již stavba blížila k závěru, vznikly starosti s vnějšími úpravami. Park, hřiště i zahrada byly navrženy p. Špačkem a p. Hroudou. Výsadbu, respektive sazenice, zajistil okres ze své školky a hodně pomohli zahradníci z okolí páni Viktorin, Černý, Ježek.

A blížila se kolaudace. Po jejím úspěšném průběhu došlo k bilancování.

Celkový stavební náklad	642 085,10 Kč
hrazeno:	
stavebním fondem	286 855,90 Kč
subvencemi	45 000,—
Hansovým fondem	40 164,70
prodejem staré školy	30 000,—
dlužná částka	240 064,50 Kč

Věřiteli se stala Městská spořitelna Smiřická a na omezenou dobu sám stavitel Václav Volt.

Po slavnostním odevzdání školy veřejnosti, dne 27. srpna 1933, které proběhlo skutečně radostně, bylo vyučování zahájeno oficiálně pro školní rok 1933–34. Pozoruhodné je, že faktické

vyučování bylo z nutnosti a bez parády (a i bez kolaudace) zahájeno již 1. 9. 1932. To představovalo sice obrovskou úlevu pro děti, ale nesmírné riziko pro obecní zastupitelstvo a řídícího Josefa Mikše. Snad i dodatečné uznání jejich odvahy a dobré vůle poslouží k vyjádření naší úcty.

Období klidu netrvalo dlouho. Je tu 2. světová válka. Škola procházela a trpěla stejnými ústrky jako školy jiné, tedy dvojjazyčné nápisy, povinná výuka němčiny, omezení osnov, povinný sběr starého papíru, kovů, odpadních kostí, léčivých bylin apod. Bylo to podobné jako za 1. sv. války a později i za komunismu. Nastaly „uhelné prázdniny“, které zkomplikovaly život rodičům. Ti museli jednak doma topit, jednak zaměstnat děti. V létech 1944 a 1945 byla škola střídavě užívána uprchlíky nejprve z vybombardovaných měst, pak těmi, kteří horem pádem prchali před sovětskými vojsky na východní frontě. V závěru války sloužila škola ustupujícím jednotkám německých vojenských částí jako z části ubytovací, z části velitelské zařízení. Byli zde příslušníci Schörnerovy armády, jednotky generála Reimana. Poslední měsíce nebylo už možné registrovat pro rychlost obměn. V této době to nebylo snadné pro řídícího Josefa Tučka. Pokyny protektorátních a říšských orgánů dodržovat musel. Protože ve škole bydlel, byl vždy po ruce. Na prostor, který obýval, si činily nároky armádní instituce a jen rychlý spád války ho uchránil před vystěhováním. Pobytem uprchlíků (těm se muselo říkat „národní hosté“) i vojáků byla škola i přilehlý parčík se zahradou značně zdevastován.

Škole velice ublížil prudký pokles žáků. Dostavil se i ve škole smiřické a byl zapříčiněn tím, že početné rodiny zaměstnanců statku hromadně dosídlovaly obce v nedalekém pohraničí. Ještě před nimi odešly profesní skupiny železničářů, poštovních zaměstnanců, četníků a státních či městských zaměstnanců, kteří museli pohraničí opustit v letech 1938–39. Pokles populace byl trvalý. Děti vzniklé z poválečné euforie byly tak dvou až tříleté, takže v roce 1949 byla pro nedostatek žáků zrušena druhá třída. Na jednu třídu stačila paní prozatímní řídící (vlastně ředitelka) a její manžel byl přeložen do Smiřic.

1. 9. 1956 přichází do Holohlav nový ředitel jednotřídky Ladislav Cölba. Přišel z Lejšovky, kde s úspěchem režíroval místní ochotnický soubor. Projevil se poválečný růst porodnosti, který umožnil od 1. 9. 1957 znovuotevření druhé třídy a budova byla lépe využita. V té době zde učila ještě učitelka Ludmila Runštuková a mateřskou školu řídila Ludmila Lášková.

Místní kronikář se v té době projevil jako značný optimista a zadoufal, že se škola bude dále rozvíjet. Předpokládal i její rozšíření o byt ředitele (viz původní návrhy) a pro budoucnost i přestavbu na kulturní dům obce. Ředitel Cölba byl aktivní ve zlepšování vybavení školy. Jeho aktivita dovedla MNV ke komplexní úpravě hygienického systému školy i školky. Práce byly provedeny svépomocí za osobní a aktivní účasti ředitele školy.

V následujícím období by bylo možno psát o škole a dění v ní dost stereotypně. V roce 1959 mírně vzrostl počet žáků na 63, rozdělených do 2 tříd (1. – 34, 2. – 29). Život školy byl ovlivňován pozvolným růstem obce a asi i jejím určitým omlazením. Učitelé upozorňovali i na blížící se potřebu otevření třetí třídy. Sál, kde bylo stále, byť sporadicky hráno loutkové divadlo, byl původně při výstavbě školy vyhrazen coby náhradní tělocvična, do stavby tělocvičny regulerní. V tomto období, kdy zájem o kulturní dění zvolna upadá, byla místnost vybavena tělocvičným nářadím. V suterénu budovy byla upravena šatna.

Na venkovské školství začala velice neblaze dopadat dost nárazová industrializace měst, spojená s přesunem obyvatelstva a také pokles počtu dětí v rodině. Dříve běžné počty 6–8 dětí v rodině byly redukovány na 1 až 2. Mnohé venkovské školy byly zcela uzavřeny, mnohé redukovány na malotřídky. Svůj vliv zde měla už zcela běžná plná zaměstnanost žen a snaha rodin dosáhnout na vyšší životní úroveň. Vzácnou výjimkou se stal učitel, či učitelka, který považoval profesi za své

poslání, s rostoucí feminizací se učitelství stávalo jen povoláním a degradovalo časem jen na zaměstnání. To se zatím netýkalo Holohlav s všestranně činným učitelem Cölbou.

V menších obcích byl průběh dění jednodušší. Škola byla zrušena a obec přiškolena k nejbližší větší škole. Dost na to doplácely děti, které docházely či dojížděly, někdy i značně daleko. Co v 19. století, případně i ve stoletích předcházejících a následujících s obrovským úsilím zřídili, to se závěrem 20. století končilo.

V holohlavské škole došlo k poslední výměně „stráží“. Ředitel Cölba byl 1. září přeložen. Jeho odchod byl poněkud kombinovaný. Že po takřka 17 letech práce na jedné škole zestárnul a projevovala se jeho únava, je pochopitelné, stejně jako to, že byl natolik zkušený a pozorný, aby viděl, že se vyučování v této škole schyluje ke konci. Také přispělo to, že pobýval na jednom místě dlouhou dobu a ne všichni, s nimiž se dostal do kontaktu, byli jeho přátelé.

Ředitelkou školy se stala Anna Matějková. To už vlastně byla závěrečná léta, v nichž škola fungovala jako jednotřídka s 22 žáky. Nová paní ředitelka byla současně vyučující a ředitelovala jen nepedagogickým zaměstnancům. Podařilo se jí udržet zájem rodičů a obce o školu, respektive o její okolí, a dovedla tento zájem organizovat.

Kritickým se stal následující rok. Obec Holohlav byla zrušena a včleněna do Smiřic jako místní část se zachováním stávajícího názvu. Holohlavská škola byla včleněna do smiřické ZDŠ až o něco později. Měla však jen 15 žáků a pro nízké využití byla již začátkem školního roku zrušena školní družina. Přesto byla škole a jejímu okolí věnována značná pozornost. Dbal na to zejména tehdejší předseda MěstNV Jaroslav Peřina, který nejenže nenechal školní budovu chátrat a okolí pustnout, ale stále ji vylepšoval.

Přes veškerou úpornou snahu místních občanů podlehla škola v nerovném boji s nedostatkem dětí, obecně prosazovaným trendem zavírat malotřídní školy, posléze i sloučení obcí Holohlav a Smiřic. Postupné rozrůstání Mateřské školy v Holohlavech vedlo až k úplnému zániku školní výuky. Paní učitelka Matějková byla tak vlastně poslední učitelkou na této škole.

Ale přece se zde ještě učilo. Škola sice nebyla samostatná, pí. uč. Procházková a p. uč. Novotný byli členy sboru školy smiřické, ale to bylo dětem zcela jedno. Škole to v její existenci určitě pomohlo, protože bylo možné provést nejen nezbytné, ale i vylepšující úpravy a opravy. Vlastně bylo na nějakou dobu pomoheno i dětem. Ty holohlavské to měly blízko, ty z Rodova, Sendražic, Lužan, Habřiny pohodlně na trase autobusu.

Dnes už se zase budova vrátila k využití pro děti předškolní a pravděpodobnost návratu k původnímu využití je přinejmenším malá (2008), i když, kdo ví? I když dochází ke zvyšování počtu obytných domů v obci, uvažovat o výrazném zvýšení počtu narozených dětí by bylo asi bláhové. Byla tedy asi na místě úvaha o případném optimálním využití stávající budovy.

Jaká je současnost využití školní budovy? Od roku 2005 si služební byt řídícího učitele upravil a pronajal Úřad práce – odbor sociálních podpor. Ve třídách v přízemí a v I. poschodí je dvoutřídní mateřská škola, která plně vyhovuje pro 45 dětí (v r. 2008 – 100% využita) po stránce pohybové (herny) i k odpočinku. Ze široké chodby v patře mají prostornou jídelnu a v přízemí šatnu. Pedagogický dozor zajišťují 4 učitelky. Suterén se zvláštním vchodem z parku je určen sportu. V jedné místnosti (55 m²) je prostorná posilovna, kterou navštěvuje dospívající mládež, druhá místnost – tělocvična slouží hlavně ženám (kalanetika, jóga, břišní tance a další) nebo cvičení matek s dětmi. Dále je v suterénu sklep pro MŠ, sociální zázemí pro sportovce a na chodbě se hraje stolní tenis. Školní park slouží dětem z MŠ, kde mají pískoviště, domečky se zahradním nábytkem a různé průlezkové. V zimě chodí na zahradu sáňkovat a bobovat.

V mírně zkrácené formě podle práce ing. Lubomíra Kupky.

Byty

Budou mít Smiřice více obyvatel?

Snad ano. Jednou z cest, jak toho dosáhnout, je postavit nové byty. Bylo by i ostudou, kdyby Smiřice zaostávaly v bytové výstavbě např. za sousedními Holohlavami. Tam vyrůstá celé sídliště rodinných domků v lokalitě U Jordánu a nedávno byla odstartována výstavba rodinných domků v nové Lipové ulici. Pro stavbu domku v této ulici bylo zájemců víc než parcel.

Ale i my, ve Smiřicích, můžeme pozorovat, že se v tomto směru něco děje. V Palackého ulici zdárně pokračuje výstavba bytového domu. Už teď je prodáno devět bytů (31 tisíc Kč za metr čtvereční). Radnice chce zakoupit 6 bytů a pronajímat je.

V plánu jsou však i další výstavby. Jedna z nich se má soustředit do prostoru u Zderaze. Tato část Smiřic, která je navíc vstupem do našeho města, nám dosud nedělá čest – spíše ostudu. Zchátralý bývalý statek, neopravované domy a zarostlé příkopy kazí první dojem návštěvníků našeho města. Za několik let by to tu mělo vypadat lépe. Zájem lidí o bydlení v blízkosti krajského města by se mohl soustředit na využití právě tohoto prostoru.

Jedno přísloví sice praví, že „jedna vlaštovička jaro nedělá“, ale potěšitelné je, že právě zde realitní kancelář BG Real už koupila dům, ve kterém vznikne po rekonstrukci čtrnáct bytů. Až bude dům opatřen novou fasádou a až bude opraveno okolí domu, vznikne zde základ postupného zkulturnění tohoto prostoru. Ke každému bytu bude patřit garáž a sklep. Na ploše 2000 metrů čtverečních bude společná zahrada a parkoviště. Firma nemá obavy, že by lokalita Zderaz další zájemce o bydlení nepřilákala.

Smiřice samotné téměř nemají moc vhodných prostor pro bytovou výstavbu. Proto se s větší výstavbou počítá v Rodově. Stavět tam bude developerská firma, která vzešla z výběrového řízení. Nyní probíhá územní řízení. Na sedmi hektarech by zde mělo vyrůst 200 bytů. Bude to kombinace rodinných a řadových domů, dvojdomů a domů po třech bytech. Postaveny by měly být do šesti let, a první etapa by měla být dokončena v roce 2010.

SK Smiřice – oddíl kopané – sezona 2007/2008

Na podzim 2007 jsme měli v krajských a okresních soutěžích 6 mužstev, ale po skončení podzimní části jsme museli z důvodu nedostatku hráčů „B“ mužstvo hráčů odhlásit. Jaro 2008 odehrálo 5 našich týmů.

Začnu od těch nejmladších, tedy žáčků. Mladší žáci hráli krajskou soutěž „A“ a obsadili 12. místo se ziskem 9 bodů a skóre 13:128. Nejlepším střelcem byl Černý L., který dal 5 branek. Mužstvo vedli trenéři Miller, Kocián, Nagy a jejich tým dokazoval v průběhu sezony vzestupnou formu a hráči jsou velkým příslibem do budoucna.

Starší žáci taktéž hráli krajskou soutěž „A“ a obsadili 12. místo, když nezískali ani bod a měli nelichotivé skóre 7:213. Nejlepším střelcem byl L. Olah se 3 góly. Trenéry mužstva byli M. Matějček a M. Vicenec, kteří neměli vůbec lehkou úlohu, protože jen zřídka měli sestavu kompletní. Většinou se totiž tým nesešel a hrálo se s menším počtem hráčů, což se projevovalo na skóre.

Naši dorostenci hráli krajský přebor, což je 4. soutěž v celorepublikovém měřítku a nevedli si vůbec špatně. Mladší dorostenci obsadili 18. místo se ziskem 10 bodů a skóre 23:168. Nejlepšími střelci byli Tuček a Beránek, kteří vstřelili po 5 brankách. Trenéři K. Zemek a P. Koutník měli problém s úzkým kádrem hráčů a museli často povolát hráče ze žáků či si vypomoci ze staršího dorostu. I přes nepříznivé umístění je v mužstvu několik velice šikovných hráčů a po doplnění by neměli v příští sezoně hrát druhé housle.

Starší dorost dosáhl velmi pěkného umístění, když skončil na 5. místě se 61 bodem a skóre 93:58. Nejlepším střelcem byl O. Runkas se 30 góly a V. Tarantík, který se vrátil z hostování a za jaro dal 23 gólů. Družstvo vedli M. Černý, M. Středa, P. Koutník a Z. Zákravský a v jeho středu je několik fotbalistů s velkou budoucností a nyní záleží jen na nich, jak se s tím vypořádají. Výsledek byl dosažen na základě výborné party a téměř 100% docházky na trénink.

Muži obsadili 5. místo se 37 body a skóre 56:62. Střelcem týmů byl P. Šubjak s 18 góly. Tým vedli P. Helešic, J. Siede a na jaře i P. Richter. Mužstvo má určitě na lepší umístění, protože v kádru jsou velice dobří fotbalisté, kteří však musí změnit svůj přístup ke kopané, zvláště k tréninku.

Na závěr sezony bych chtěl poděkovat všem hráčům, trenérům, výboru SK a našim fanouškům. Další díky patří městu Smiřice a sponzorům za finanční pomoc při chodu oddílu.

Závěrem přeji všem pěkný podzim a doufám, že sezona 2008/2009 bude ještě lepší.

Martin Černý – člen výboru SK

Tenisové léto 2007/2008

S příchodem jarního počasí ožily i smiřické tenisové kurty. Nejmenší žáci pronikali do základů tenisové hry pod vedením bývalé reprezentantky paní Holubové. Soutěžní hráči bojovali v oblastní soutěži, kde ze sedmi účastníků obsadili třetí místo. Stabilně dobré výkony podával zejména J. Ryšavý.

Rekreační hráči rovněž nezahládli a již 21. června uspořádali oddílový turnaj ve čtyřhrách, utkalo se 11 dvojic. Zvítězila dvojice L. Jirousek – V. Osladil, na místě

druhém se umístili P. Filip – L. Šedivý, místo třetí pak vybojovala dvojice J. Ryšavý – J. Říha.

Sobota 6. září patřila tradičnímu turnaji „Pamětníků“, bývalých i současných smiřických hráčů starších čtyřiceti let. Hrál se již 32. ročník turnaje, zúčastnili se 23 hráči, kteří o vítězství bojovali ve 4 kategoriích.

Ve skupině nad 40 let vybojoval vítězství P. Šimon před V. Osladilem a P. Filipem.

Skupinu nad 50 let vyhrál L. Jirousek, druhý skončil P. Rohlena před třetím J. Říhou. Pořadí v nejstarší skupině nad 60 let bylo následující: K. Hradecký, J. Ducháček a VI. Svatoň. V kategorii žen se utkaly dvě generace hráček, jednoznačného vítězství dosáhla P. Lžíčarová. Další pořadí, při stejném počtu bodů bylo následující: K. Hronešová, P. Příkaská a VI. Svatoňová.

Své kolegy přišli již pouze povzbudit manželé Sochorovi z Pece p. S., B. Šmejda, J. Čeněk, VI. Šubrt a L. Čermák. Poděkování za podporu těmto akcím, poskytnutím cen pro vítěze, patří BDK Glass Smiřice, městu Smiřice a panu senátorovi Ing. Petru Pakostovi.

Ing. Milan Plšek, předseda TJ Sokol

Sochaře Knoblocha navrhli na medaili

Čestný občan Smiřic, akademický sochař Milan Knobloch, je jedním z kandidátů na udělení Medaile Za zásluhy, které schválil příslušný podvýbor Poslanecké sněmovny. Návrh, který parlamentu zaslala společnost Bohuslava Martinů a město Polička, obhajoval před podvýborem pro státní vyznamenání poslanec Robin Bohnisch (ČSSD).

Milan Knobloch je mimo jiné autorem známé sochy Bohuslava Martinů v Poličce. Jeho busta dr. Aleše Hrdličky je umístěna ve Washingtonu a busta Gustava Mahlera v Hamburku. V poslední době byla vydána jeho pamětní medaile k 700. výročí katedrály Svatého Ducha v Hradci Králové.

Návrhy, schválené podvýborem pro státní vyznamenání, ještě musí schválit Poslanecká sněmovna, poté budou postoupeny prezidentu republiky, který tradičně uděluje státní vyznamenání u příležitosti státního svátku 28. října.

Ďáblova bible

Na začátku letošního roku si mohlo jen nemnoho zájemců prohlédnout v Praze Ďáblovu kroniku. Jedná se o obrovský rukopis s názvem Codex gigas, který vznikl pravděpodobně počátkem 13. století v chudém klášteře řádu benediktinů v Podlažicích u Chrudimi. Je to ručně psaná kniha, nemá obdoby a je zřejmě největší ručně psanou knihou na světě. Má rozměry 920 x 505 x 22 mm. Obsahuje 312 pergamenových fólií, to je 624 stran. Hmotnost knihy přesahuje 75 kilogramů.

O autorovi tohoto jedinečného díla neexistuje žádný doklad. Odborníci se shodují na tom, že písmo je výjimečně vyrovnané a stále stejné, jako by pisatel nikdy nebyl hladový, unavený, netrpěl horkem nebo zimou a konečně, neprojevovala se na něm ani nemoc nebo stáří. I když je to prakticky nemožné (přepsání tak rozsáhlého textu vyžadovalo minimálně dvacet let), zdá se, že celý spis vznikl ve velmi krátkém období.

V první polovině 13. století vlastnili tuto knihu benediktini z Podlažic. Když se dostali do finanční tísně, zastavili ji bohatým cisterciákům ze Sedlce u Kutné Hory. Benediktinský řád ale nechtěl přijít o takovou vzácnost. Proto opat břevnovského kláštera v roce 1295 knihu vykoupil. Když vypukly husitské bouře, byla převezena do Broumova. Tamní opevněný klášter přečkal dvojí obléhání. Knihu se tak podařilo zachránit. V Broumově zůstala až do doby, kdy se o ní dozvěděl Rudolf II. a zařadil ji do svých sbírek. Za třicetileté války v létě roku 1648 ji ukořistila švédská vojska. Královna Kristina si ji cenila nadevše. Již v roce 1650 nechala tajuplnou raritu zanést na první místo katalogu svých sbírek jako „dábelské dílo zazděného mnicha“. Vzácný rukopis byl uložen v depozitu královského paláce ve Stockholmu v sále Tre kronor. V roce 1697 palác zachvátil rozsáhlý požár. Jeho obětí se stal i švédský král Karel XI. A v ohni málem shořela i Dáblova bible. Na poslední chvíli se ji podařilo vyhodit z okna ve třetím poschodí. Kniha vyvázla jen s prasklými deskami. Dnes je vystavena v Královské knihovně ve Stockholmu. A odtamtud byla na určitou dobu zapůjčena do Prahy. Stát se musel zaručit, že knihu určitě vrátí.

Kodex je rozhodně významné dílo středověké vzdělanosti. Obsahuje text Starého a Nového zákona, ale také dva spisy židovského historika Josepha Flavia, Etymologie teologa Isidora Sevillského, Medicínská pojednání a Kosmovu Kroniku Českou. Za Novým zákonem je na nezvykle zhnědlých listech červeným a žlutým písmem sepsán Penitenciál, seznam hříchů a pokání za ně. Na jeho konci se šklebí vyobrazený ďábel.

Proč Dáblova bible a proč je v bibli vyobrazen čert? K tomu se váže zajímavá historka:

Jeden mnich se velmi provinil a za trest měl být zaživa zazděn. Nabídl opatovi, že svůj čin odpyká tím, že do rána opíše celou bibli. Dali mu tedy pergamen, inkoust a pero a on se dal do díla. Kolem půlnoci však mnich zjistil, že není schopen do rána být hotov. Zavolal si tedy na pomoc ďábla. Ten mu skutečně pomohl a do svítání byla obrovská a nádherná kniha na světě. Vděčný mnich čerta namaloval do bible přes celou jednu stranu. Navíc dobře víme, že čert si na mnichovi podle zvyku vyžádal úpis na jeho duši, podepsaný jeho vlastní krví. Protože vlastně splnil úkol, byl mu trest prominut. Jen na doplnění této legendy. Mnicha hryzalo svědomí, kál se, bylo mu odpuštěno a nakonec se dostal do nebe.

Chodíte do městské knihovny? Pokud ne, děláte chybu. Abyste se dověděli o tajemné bibli více, mohli byste si vypůjčit (kromě jiného) knihu Arnošta Vašíčka: Tajemství Dáblovy bible.

Nález kostry v Holohlavech

Před každou stavbou se provádí na místě staveniště archeologický průzkum. A stále se nacházejí památky dávného osídlení jednotlivých lokalit. Na Hradecku, to znamená i v našem nejbližším okolí, se našlo mnoho cenných archeologických nálezů. Ve zdejší klimaticky příznivé krajině se osídlení nachází více než deset tisíc let. Velice intenzivní osídlení zde bylo v každé době. Mezi nejvíce osídlené území patřila oblast mezi Hradcem a Jaroměří na pravém břehu Labe. V minulém čísle Zpravodaje se čtenáři mohli dovědět, že k posledním archeologickým objevům došlo při budování betonové cesty za statkem Zderaz. Našly se zde důkazy osídlení tohoto prostoru z pravěku.

K pozoruhodným nálezům došlo na jižním okraji Jaroměře. K nálezům dochází po celém Hradecku, ale i při zakládání staveb v samotném Hradci Králové.

K nečekanému nálezu došlo i v Holohlavech. Při výkopových pracích na stavbě plynové přípojky k rodinnému domu našli dělníci v sobotu 14. června lebku a další lidské kosti. Policie i archeolog

hradeckého muzea Radek Bláha se shodli na tom, že se jedná o kosti starší než 100 let. Vzhledem k tomu, že u kostry nebyly nalezeny žádné další datovací předměty, jako například milodary a případně jiné drobné předměty, nelze jednoznačně určit, komu kostra patřila. Jedná se však o ostatky jednoho člověka mladšího věku. Ani pohlaví se nedalo hned zjistit.

Starosta Holohlav Miloš Malínský informoval o tom, že nálezy různých archeologických předmětů i kosterních pozůstatků nejsou v obci žádnou zvláštností. V Holohlavech byly např. odkryty keltské hroby. Našla se zde i největší spona ve střední Evropě. Nedaleko místa nálezu stojí památník na období napoleonského tažení. Jedna z hypotéz je, zda nález kosterních ostatků nesouvisí právě s napoleonským tažením. Archeolog Radek Bláha se domnívá, že to možné je. Podle místní tradice zde někde v nejbližším okolí měly být pohřby vojáků údajně z napoleonských válek. Čili, nedá se to vyloučit. Na základě toho, že u kostry nebyly nalezeny žádné archeologické nálezy typu zlomků keramiky nebo zbraní, které by ji mohly datovat do pravěku, je období napoleonských válek pravděpodobné.

Sbohem halěřům

V naší republice skončila platnost poslední haléřové mince – padesátníku – a tím skončila éra halěřů vůbec.

Kde se ale vzaly halěře? Halěř byl původně drobná stříbrná mince, která byla ražena již ve 13. století v mincovně ve městečku Hall am Kocher ve Švábsku. Latinsky se nazývaly halěře denarius hallenses a německy häller. U nás v Česku jsme si to počestili na halěř.

Halěře se v českých zemích objevily poprvé ve 2. polovině 14. století, kdy toto pojmenování dostala drobná stříbrná jednostranná mince. Tehdy tedy byly halěře stříbrné na rozdíl od těch posledních, které byly pouze hliníkové. Halěře byly znovu raženy za vlády Ferdinanda I. (1526–1564). Za vlády Marie Terezie (1740–1780) se znovu razily halěře – ty už však nebyly ze stříbra, ale pouze z mědi.

Známý rakousko-uherský císař František Josef I. provedl reformu platidel, ve které se jako nejmenší hodnota znovu objevuje halěř.

Po vzniku Československa právě před 90 lety byla ve státě jako platidlo zavedena koruna, která se dělila na 100 haléřů. Mincí s nejmenší hodnotou byl dvouhaléř, ražený od roku 1923.

V naší měně se objevily i jednohaléře – stalo se tak v rámci tzv. měnové reformy v roce 1953 (viz malá ukázka tehdejších mincí – všechny byly hliníkové). Tehdy vznikla i platidla s nezvyklými hodnotami – 3haléře, 25haléře, 3koruny a 25korunové bankovky. Halěře a tříhaléře se však dlouho nepoužívaly. V rámci tzv. „úprav cen“ šly i tenkrát ceny postupně nahoru. Známý byl vtip: Co se zase zdražilo? Podle abecedy: A – auta, B – boty, C – cukr, D – dřevo, E – elektrika a co F? – no přece Fšecko!!

Od roku 1918 v období existence Československa a České republiky byly haléřové mince raženy v celkem osmi nominálních hodnotách – 1, 2, 3, 5, 10, 20, 25 a 50 haléřů. Do letošního září nám tedy zbyly jen ty 50haléře. V naší republice jich prý bylo v oběhu asi 426 milionů, které představují hodnotu 213 milionů korun. Jaký bude jejich další osud? Skončí v některém hutním závodě v peci, aby z nich vzniklo odhadovaných 76,8 tun hliníku (cena 1 tuny hliníku je 30.000 Kč).

Současně s 50haléři přestanou platit i papírové dvacetikoruny. Pokud si tato platidla nenecháte na památku, Komerční banky mají povinnost přijímat dvacetikoruny a padesátníky do konce roku 2008. Od příštího roku po dobu dalších pěti let si lidé budou muset vyměnit peníze přímo v České národní bance.

Proč se ruší padesátníky? Banka zjistila, že návratnost mincí je pouze 10 %. Obchodníci již tyto mince nechtěli přijímat. Nezdrazí se zaokrouhlováním, tentokrát už na celé koruny, cena nákupu? Pokud koupíme pouze jen jedno zboží, v jehož ceně jsou haléřové položky, pak někdy zaplatíme o to zaokrouhlení na celou korunu více. Při normálním nákupu více druhů zboží se bude zaokrouhlovat (jako dosud) až konečná suma za nákup. Podle analýz by mělo zrušení 50haléřů zvýšit inflaci nejvýše o 0,1 %.

O vílách, andělech a jiné havěti

Už jste někdy potkali vílu, anděla, nebo nějakou jinou nadpozemskou bytost? Vlastně vůbec nemusí být nadpozemská, někdy se zjevují v podobě ještěrky, sluněčka, květiny, motýla nebo třeba vážky, to aby nás moc nepolekali. Existují ovšem taky bytůstky a strašidýlka, která jsou trochu pořůchlá a občas nás potrápí. Něco nám schovají a my to nemůžeme najít (Zášupšák neboli Schovávač), najednou z ničeho nic začnou vrzat dveře (Vrzal zápražní), něco v bytě šustí a my nevíme, co to je (Šustilka domácí). Krásně o tom píše p. Klimtová ve svém Lexikonu ohrožených druhů strašidel. To se hned některé podivné události vysvětlí a my přece rádi hledáme vinu někde jinde než u sebe, tak proč to nesvědět třeba na strašidýlka.

Nedivte se prosím, na co že se vás to v úvodu ptám a o čem to tu píšu, opravdu jsou mezi námi, pomáhají nám, to jen někteří z nás je nevidí. Nejlépe je vnímají samozřejmě děti, protože věří, že nic není nemožné. I já sama mám příhodu z dětství, kterou jsem později v dospělosti, když jsem si na ni vzpomněla, zařadila do kategorie setkání s takovou bytostí.

Když mi bylo asi 9 let, jela jsem poprvé na dětský letní tábor. Byl v krásné přírodě Orlických hor a jistě byl fajn pro ostatní děti, ne však pro mne. Byla jsem dítě z malinkaté vesničky, spíše samotářské a zvyklé žít si po svém – venku v přírodě. Nesedly mi ranní rozcvičky a organizovaná zábava. Byla jsem 3 týdny

nešťastná a moc se mi stýskalo. Jednou v noci, když jsem ze zoufalství brečela jako želva, přišel k nám do stanu „někdo“, ani mladý ani starý, jeho tvář (či spíše zář) si pamatuji jen matně, ale na jeho ruce nikdy nezapomenu. Byly hladké, sametové a tolik uklidňovaly. Hladil mně po vlasech a vypravoval nějakou pohádku, chvílemi zpíval – ráno jsem hledala, kdo by to mohl být, pátrala jsem mezi vedoucími, každého jsem se ptala, ale marně. Nikdo takový tam nebyl. Ani moje spolubydlící v noci nikoho neviděla. Jen mi vynadala, že kvůli mému pláči nemohla spát. Usoudila jsem z toho, že mne nejspíš navštívil můj strážný anděl. Proč ne, byla jsem přece v situaci, kdy jsem ho potřebovala a on přišel a pomohl mi.

Určitě i vy máte nějaký zvláštní zážitek, něco jste viděli nebo slyšeli, co si neumíte vysvětlit, třeba jste si řekli o nějaké události, že to bylo znamení nebo se něco najednou samo vyřešilo, jako by

zázrakem. To jen ti naši strážní andělci přiložili pomocnou ruku k dílu. A věřte, že s námi mají dost práce (se mnou tedy určitě ano). Někteří z nás svého anděla znají, někteří jen občas tuší jeho přítomnost, někteří z nás si někdy myslí, že je opustil. Neopustil, jen čeká, až pochopíte, že se musíte občas spolehnout sami na sebe, abyste si uvědomili, kdo jste a kam kráčíte. Abyste se na své překotné cestě chvilku zastavili, nadechli a nabrali sílu, rozmysleli si, zda zabočíte, nebo půjdete přímo. To si potom takový andílek dá klidně dvacet, jedním okem bdí nad vámi a čeká, občas vás trošičku popostrčí, ale ne moc, aby se neporušila nitka vašeho osudu.

Bud'te, prosím, vnímaví, dívejte se okolo sebe a naslouchejte. Chod'te do přírody, tam nejsnáze potkáte takovou bytůstku, třebaš zakletou v motýla, kytku, беруšku či ještěřku. Nevadí, i tak je to setkání doslova kouzelné. Věřte na bytosti a kouzla, i když jste dospělí, dospělost nám přeci nevadí.

Věra Kloučková

INZERCE

KOUPÍM POŠTOVNÍ ZNÁMKY, pohledy, obálky, bankovky, tuzex. bony, celé sbírky, větší množství i pozůstalost po sběrateli. Platím v hotovosti, nejvyšší možné ceny. Informace na tel.: 724 229 292.

MODA

Prostějov

INTERNETOVÝ OBCHOD - SUPER CENA A KVALITA

OBLEKY, DÁMSKÉ KOSTÝMY,
PÁNSKÉ A DÁMSKÉ KABÁTY

POUZE
ŠOKUJÍCÍCH

999,-Kč

KOMBINACE SAK A KALHOT RŮZNÝCH VELIKOSTÍ **VŠECHNY VELIKOSTI VČETNĚ NADMĚRŮ**

V případě zájmu o informace volejte!!! Po - Pá 8.00 - 18.00. So 8.00 - 13.00. Nutné vědět obvod pasu, výšku postavy a obvod přes prsa v cm!!! Zasiláme dobírkou. 100% záruka možnosti vrátit zboží zpět!!!

 736 780 683 (T-Mobile), 723 524 799 (Telefónica O2), 608 765 072 (Vodafone), 572 541 014 (pevná linka)

všechny informace najdete na:

www.modaprostejov.cz

Mitiskova kronika – XV. pokračování

Válka 1866 – první Prušáci ve Smiřicích

Dne **3. července 1866** před 4. hodinou ranní byli jsme všichni strašnými ranami děl z hlubokého spánku vyburcováni a hned jsme usoudili, že očekávaná hlavní bitva započala. Pisatel odebral se hned na náměstí, aby vyzkoumal, jak daleko jest boj od Smiřic a zda naše město bitva zasáhne. Z přenesmírné síly hromových ran z děl jsme uznávali, že nepřítel blíže Hořiněvsi býti musí. Řeč vedli jsme před domem pana Malburga č. 6, tuť on najednou zvolal: „Koukněte, tu jsou již Prusi!“ V udivení uželi jsme oddíl pruských koňáků, mířili bambitky před sebe a obsadili most u zámku. Malburg nechal rychle osedlat koně, vzal zásobu peněz 8000 fl a odjel, aby je někde na poštovním úřadě odevzdal. Protože je již ani v Hradci ani v Pardubicích převzíti nechtěli, tedy dojel až do Litomyšle a odtud byly do bezpečnosti do Vídně poslány. Co však měl činiti kronikář? On musil studenou krví bez bázně skrz husary do zámku projíti, mnohé věci ukrýti a zapakovati, pak rozličné pokrmy přichystat, kdyby snad Smiřice opustiti musel. Hladový lid čekal již u pekaře Sehnoutka č. 10 na chléb, až jej z pece dobývati bude. Sám odebral jsem se do farního domu v Číbuzi, kdežto je můj dobrý přítel Václav Sovák a z věže od zvonů pozorovali jsme okolí Chlumu, za ustavičného hřímání děl. Nepřítel měl tehdáž přes 800 polních děl, Rakušané a spojenci také skoro 800 kusů, takže střelby nebylo konce.

Nešťastný hlavní boj blíže Chlumu

Ke 4. hodině odpolední musela naše armáda rychle hleděti se zachrániti, poněvadž střelivo již vypáleno a nové nedoveženo, zahazovali zbraně i pláště a spěchali do Všestar a Kuklen. Všichni naši vojíní toužili jen se dostat přes Labe na druhý břeh, k tomu nechal velitel hradecké pevnosti otevřítí Pražskou bránu pro prchající vojsko a Slezskou branou je opět vypustiti. Odpoledne o 5. hodině pozorovali jsme z Čibuze, že nepřítel do Smiřic nepřitáhne, neb vojsko obrátilo se ke Stěžerám. Po návratu z Čibuze, ještě o ½ 10. hodině z kusů u Hradce slyšeli jsme střelení a tím byla **3. července 1866** nešťastná hlavní bitva ukončena. Dle zpráv ztráta Rakouska činila 36 až 40 tisíc mužů a 170 kanónů, naproti tomu ztráta pruská činila 10 000 mužů. I když rakouské vojsko všude mělo výhodné posice na kopci, Prušáci tak musili do návrší se drápat a naše vytlačiti, přemoci, což se jim jen tak stalo, že měli pušky jehlovky, že Prušák 5 ran vykonal nežli Rakušan jednu, a pak že byli vždy ve větším počtu. V několika dnech pak přišli Prušáci až do Vídně, když ale již mělo býti s Rakouskem zle, tuť se obrátilo na Napoleona Bonaparta III. a ten vymohl příměří, boj tedy nebyl ukončen, 25. července bylo příměří prodlouženo a hlavní podmínky míru mezi Rakouskem a Pruskem dohodnuty a na papír posazeny.

Potyčka ve Smiřicích

9. července 1866 objevil se u nás oddíl Prušáků v čele s poručíkem, jenž kázal odkrýt labský most. Došlo k rozepři se zdejším kovářem a vysloužilcem Exnerem, jenž jediný německé řeči rozuměl. Ten pak rozezlen mrštil jedním vojínem z mostu do Labe, pak čelil útoku poručíka, toho strhl s koně na zem a kord mu z ruky vytrhl, utekl se pak do pevnosti Josefov, kde dobytý kord předal k opatrování. Druhého dne, jak se předvíдалo, přišlo jedno oddělení Prušáků a vyžadovalo vydání kováře a navrácení kordu. Smiřičtí rukojmí pak odvezení pod vojenskou dohlídkou do tábora Prusů u Litiče, dva pak propuštěni a jen Albert Malburg, jakožto znamenitá osoba v zástavě podržen na tak dlouho, dokud město Smiřice kováře a kord nevydá, pakli se tak nestane, tedy obyvatelé města velké potrestání mají k očekávání. (O den dříve Prušáci sebrali Exnerovi všechno kovářské náradí a materiál, měl tedy důvod být na ně rozezlen.)

Kovář Exner, aby život zachránil, i s rodinou uprchl do Uher, žádost A. Malburga k pevnostnímu veliteli o vydání zbraně byla rovněž marná. Však nakonec uznáno, že mnoho pokrmů, piva a sudů

kořalky z Malburgovy továrny pruské vojsko získává, že kovář nebyl smiřický měšťan, ale cizí a tak viděl se 12. července pruský velitel Malburga propustiti a městu milost uděliti, však ale pod příslibem, že se chtějí vynasnažiti Exnera lapnouti a Prusům vydati, k čemuž písemný revers jménem celého měšťanstva vyhotoven a podepsán. Koncem července přijechali do Smiřic jak obyčejně oddělení Prušáků, asi 40 mužů, aby dva neb tři krávy či voly odtud odvedli, neboť ve vsích krávy své někam zavedli, kdežto zde ve dvorech museli dobytek držeti.

Krádež pruských koní

Někteří vesničané v Holohlavech a sice Kučera – hrobař, Andrejsek a Zilvar nabyli přesvědčení, že jak Prušáci i oni si koně lehkým způsobem opatří, pročez odebrali se do pruského tábora a chytrým a lstivým způsobem odvedli jim dva koně v domnění, že ti si snadno jiné zaopatří. Prušáci tím rozhněvaní přišli do Holohlav k představenému a pod pohrůžkou trestu pro celou vesnici vynutili si navrácení koní a vydání zlodějů. Dva ze zlodějů však již uprchli do polí, a tak ten třetí musel oznámiti, kam koně zavedli a od Prušáků pak holí tak nelidsky dobit, že mnoho tyhodnů nemohl z postele povstati.

Návštěva pruského prince

Dne **21. srpna 1866** přijeli vlakem na smiřické nádraží z Pardubic pruský princ Albert a jeho pobočník i služebnictvo a přáli si bojiště u Chlumu uzřeti a prohlédnouti, k nim se přidal i princ z Brunšvigska a jeden Angličan. Pisatel těmto pánům přislíbil ve Smiřicích fiakristu zaopatřiti a tak poslal jsem hned pro Josefa Feigla, kterémuž za tu cestu 10 fl zaplatili. 26. srpna přestala činnost všech pruských úředníků na zdejším nádraží a tu přišel opět rakouský přednosta a další, kteří všechno od Prušáků převzali, jenom telegraf pozůstal ještě krátký čas v pruských rukách.

Návštěva France Josefa I.

Ve všech novinách tehdáž oznámeno, že Jeho c. k. veličenstvo císař Franz Josef I. bojiště osobně prohlížeti bude, kterouž návštěvu ještě v roce tomto 1866 provésti hodlá. Dne 1. listopadu přijel vlakem do pevnosti královéhradecké, kdežto smuteční bohoslužbě v chrámu sv. Ducha přítomen byl. Potom všechno to odjelo po císařské silnici na dlouhé návrší na Chlumu, tu vše se zármutkem pozoroval a soucitem přemožen nějaké slze vyjevil. Napotom odebral se císař s družinou do Hoříněvsi, kdežto od gruntovního pána Liebiga dobře zařízený lazaret prohlížel. Přípravy k slavnému přijetí mocnáře nesměly se konati, poněvadž přehlídka tato byla více smuteční než oslavující. 3. listopadu přijel zeměpán do pevnosti Josefov a uděloval audienci neb slyšení u císaře. Předpuštěn byl právník Mikuláš Trmal a žádal jménem Jana Liebiga o odškodnění dle předložených rakouských i pruských výdejních lístků za dobytek a sudy piva vojsku vydaných. Pak byl ze Smiřic slyšen Eduard Malburg, též v nápodobné písemné stížnosti za kořalku, víno a ocet. Poněvadž Liebig tehdáž přes 40 důstojníků zdarma stravoval a způsobenou škodu okolo 172.000 fl státu později daroval, tedy bylo mu uděleno šlechtictví pro něho i jeho rodinu a od téhož času nazýván byl Jan baron z Liebigu (1868). Z uznalosti nechal blíže Chlumu vyhotovit znamenitý památník.

Po Smiřicích rozšířena zpráva, že druhého dne, v neděli **4. listopadu 1868** o 7-mé hodině ranní, vlak s císařem na smiřickém nádraží zastaví. Nařízeno tedy čestnou bránu postaviti, bouchance a střelné hmoždíře i hudebníci aby byli na protějším návrší připraveni a hodnostáři na peronu nastoupeni. Když vlak zastavil, císař se svým prvním ministrem vystoupil a odešel k nám na peron, kdežto jsme v první řadě stáli: Jan Čeněk purkmistr, zámecký farář, pan Trmal právník a Bernard Platzer co ředitel panství a učitelé. Pak opět mocnář nastoupil do svého vlaku a odjel přes Pardubice do Vídně. V holohlavském kostele v té době probíhá ranní bohoslužba, tedy ani děkan Pokorný ani kaplan Josef Procházka nemohli se uvítání zeměpána zúčastniti.

Když pak jaroměřský hejtman Josef Lhota způsobené v obcích škody vypátrati a sepsati měl, tedy jako skrblý žid smlouval, a tak každému chudásu strhoval, jen aby erár nemnoho vydati musel

a u vyšších úřadů krásný obrázek si pro sebe vydobyl. (V roce 1866 zavedena na obecných českých školách čeština jako výhradní vyučovací jazyk s nepovinnou němčinou.)

7/08

upravil Ing. Milan Plšek

Smiřičtí na Uhříněvsi

První zmínky o obci jsou z roku 1227, tedy z období Přemyslovců. Město se nachází nedaleko od Prahy, směrem ke Kostelci nad Č. L. a Škvorci, rozprostírá se podél Říčanského potoka. Na počátku husitské revoluce Husité majetek sekularizovali Johanitům (předání církevního majetku do světských rukou). Do r. 1547 byla Uhříněves ve vlastnictví Starého Města pražského, kdy panství zkonfiskoval Ferdinand I. za účast Pražanů ve stavovském povstání. Jak již bylo uvedeno v článku o Kostelci nad Č. L., dosáhl Jaroslav Smiřický r. 1594 významné výsady prohlášení panství Kostelec a Uhříněves za fideikomis.

V roce 1579 prodává Ferdinand Eusebius Reinsperger poplužní dvůr Uhříněves spolu s Těchovičkami, Kolovraty, Voděrady, Křešicemi a Zdirady pánu **Jaroslavu Smiřickému ze Smiřic a na Kostelci** za 28.500 kop grošů míšeň. Jaroslav sloužil u císaře Ferdinanda I., vyznamenal se v bitvě u Mühlberku, za což byl pasován na rytíře, v roce 1554 byl s celou rodinou povýšen do panského (šlechtického) stavu. Roku 1591 vystavěl nový renesanční zámek. Panství po něm r. 1597 přechází na jeho synovce **Zikmunda Sm.**, ten dále přikupuje Klatovou a Kumburk. Stejně jako Kostelec i Uhříněves dále přechází na **Albrechta Václava Sm.**, po něm se r. 1614 ujímá správy panství **Albrecht Jan** a od r. 1618 majetky spravuje **Markéta Saloména** provdaná Slavatová, jakožto poručnice slabomyslného **Jindřicha Jiřího Sm.** Po bitvě na Bílé hoře prchá Markéta Saloména do ciziny, majetky získává do správy Albrecht Valdštejn, jako nejbližší katolický příbuzný Jindřicha Jiřího Sm. Již v roce 1623 prodává Valdštejn panství Karlovi z Lichtenštejna, který vedl konfiskační komisi a Valdštejnovi k rozsáhlým majetkům dopomohl. Ještě roku 1653 ale zpochybňuje královská komora prodej majetku Smiřických a tak byl nucen Karel Eusebius Lichtenštejn zaplatit královské komoře nemalou finanční náhradu. V majetku Lichtenštejnů je pak Uhříněves až do roku 1919.

Od r. 1920 je dvůr v majetku státu a je pronajat VŠ zemědělské. V současné době na zámku sídlí Výzkumný ústav živočišné výroby ČSAV, pro veřejnost je zámek nepřístupný, je opraven a působí zachovalým dojmem. Uhříněvský zámek nesloužil jako reprezentační sídlo, to bylo na Kostelci, zde sídlila vrchnostenská správa velkostatku a panstvo zde pobývalo jen občas.

Při návštěvě Uhříněvsi poskytl ochotně informace Ing. Michal Klich, vedoucí muzea, dle údajů v kronice. Vzácným exponátem muzea z doby nedávné je starý rozhlasový přijímač, který za války sloužil jako vysílačka skupině zde ukrytých parašutistů. Skupinu zde ukrýval jeden místní důstojník čsl. armády, ve skupině byl i pozdější atentátník na Heidricha Kubiš. Nikdo z místních však naštěstí nemluvil a nic nevyzradil, jinak městu hrozil osud Lidic. Dnes je Uhříněves rušné město, je součástí velké Prahy, městskou částí Praha 22, se správní působností na úrovni okresu a cca 5000 obyvateli.

12/04

Ing. Milan Plšek

Střípky z historie 9

Pýcha urozenosti starých Čechů

Od počátku 12. století shledává se rozdělení společnosti na vyšší a nižší šlechtu a ostatní lid nesvobodný. K tomu přišel od 13. st. stav městský, osobně svobodný, přece jej i nižší šlechta za sobě rovný nepovažovala. Jako úročníci královi zvaní byli od šlechty chlapy, tedy týmž názvem, který byl dáván všemu lidu obecnému. Někteří, zejména měšťané pražští, domohli se časem značného majetku, dcerky z takových rodin vdávaly se pak do vladyckých, ano i panských rodin. Z toho lze znáti, že rozdíl mezi vladyckým a městským stavem nebyl tak veliký, aby nemohl být překonán bohatstvím. Naproti tomu, nedostal se nikdo do stavu panského (vyšší šlechta) bez souhlasu krále a stavů. Bylať propast mezi stavem panským a vladyckým tak veliká, že ji i bohatý vladyka těžko překročil.

Pýcha, že byl někdo urozeným, pochází asi z nejstarších dob, kdy vladyka s opovržením hleděl na chlapa, který vykonával těžké práce. Proto mu bylo největší urážkou, když jej někdo nazval chlapem a tím se dopustil nářku chlapství. Uraženému bylo pak pečovati o to, aby byl opatřen na poctivosti a poněvadž se jednalo o velmi těžké obvinění, řešení bylo vyhrazeno soudu nejvyššího hofmistra. Tak r. 1417 dokládá svůj urozený původ Jan Smiřický, ukázal své čtyry klénoty a štíty přirozené po předcích svých. (Prokazoval urozený původ rodičů, obou dědů a báb.) Že se panský stav vyvyšoval nad vladycký neb rytířský jest samo zřejmo, protože se domohl znamenitých svobod a výhod, o něž se musel později se stavem vladyckým alespoň zčásti dělit. Panskému stavu byly vyhrazeny nejvyšší funkce u dvora, zasedání v zemském sněmu a soudu. Stále se v české společnosti také objevuje vynášení rodu nad rod, nářky „jsem lepší než ty“, spory o starožitnost rodu. Jistě by bylo zajímavé znát podrobnosti sporu Jiřího z Kunštatu a z Poděbrad s Janem Tovačovským z Cimburka, sporu o přednost jednoho starožitného rodu před druhým, rodu správce království Českého a hejtmana zemského Moravského.

Pýcha urozenosti byla příčinou, že kdo mohl, domáhal se stavu panského. Po roce 1440 vzrostla moc stavovská tak, že král sice mohl povýšit do panského stavu, ale o skutečném přijetí rozhodováno stavem samým až tzv. přijetím. Ze starých vladyckých rodin postoupili v panský stav před r. 1534 s mnoha jinými i Smiřičtí, r. 1475. U řady rodů lze doložit přijetí do stavu panského listy císařskými, u většiny ale není přesné datum známo. Tunklové z Brníčka pokládali se za osoby stavu panského, ačkoliv ostatním pánům nebylo nic o jejich starém rodu známo. Tak byli přijati do stavu panského teprve r. 1480 „na žádné listy, ani na které starodávne panství, než z dobré vůle“. Teprve pak mohli zasedat v zemském sněmu a být sázeni do zemského soudu, což bylo v 14. a 15. století známkou panského stavu. Pouze jeho příslušníci se mohli nazývat „pány“ a pouze jim náleželo od počátku 15. st. oslovení „Tvá Milosti“, resp. „Vaše Milosti“, vyhrazené dříve pouze panovníkovi.

11/07

Dle Augusta Sedláčka pro Zpravodaj upravil Ing. Milan Plšek

Smiřice se mění

Ve Zpravodaji se už objevilo mnoho důkazů o tom, jak se tvářnost města stále mění. Jednou z posledních změn je úprava křižovatky u kulturního domu Dvorana. Vlastním kolorovanou fotografií, která zachycuje začátek Mlýnské ulice přesně před sto lety. Pohled byl poslán poštou z Hubílesa do Náchoda. Poštovní známka s portrétem rakousko-uherského císaře Františka

Josefa I. z roku 1908 byla v hodnotě 5 haléřů (5 heller). Je to pochopitelně ta horní fotografie na poslední stránce. Vpravo za zábradlím se zrcadlí voda – ano, tam protékalo jedno rameno Labe. Dvorana tak byla z tohoto pohledu za vodou a přístup do ní byl po mostě. Toto rameno Labe zmizelo po roce 1945.

Dominantním objektem na této fotografii je budova mlýnu. V posledním období své existence tato budova už nesloužila jako skutečný mlýn, ale jako šrotovna. Budova už byla zchátralá a proto v 80. letech již minulého století byla zbořena. Po mlýnu zbyl pouze Mlýnský náhon, který protéká dále kolem potravinářského učiliště a pak mizí v rourách – objevuje se znovu za Nýltovou ulicí.

První dům vlevo na staré fotografii už tam také nejméně 30 roků nestojí. Býval to hostinec „U dvou slunců“. Později tu byly krámky a naposledy trafika a mládežnická klubovna.

Nová fotografie snad ani nepotřebuje komentář. Nová vozovka má rovnější povrch a je i přímější. Vznikl zde pěkný přechod pro chodce a hlavně zde vzniklo parkoviště pro větší počet automobilů. Celkově toto prostranství dostalo kulturnější vzhled.

Škoda, že na třech domech, které tu celých 100 let zůstaly, zub času hlodá čím dál víc. Nyní budou kazit pěkný dojem z jinak pěkné úpravy tohoto náměstíčka.

Snad ještě za zmínku stojí, že na místě bývalého mlýnu bylo během letošního roku vybudováno velmi pěkné sportoviště, které patří k potravinářskému učilišti.

(mv)

*Záběry na fotografiích na této stránce dělí celé století
a dokazují, jak se vzhled města stále mění*

Zpravodaj Smiřic, Rodova a Holohlav

Vydává Město Smiřice, Palackého 106, 503 03 Smiřice, tel. 495 809 010, 777 332 691, fax. 495 809 018 • Evidenční číslo: MK ČR E 16060 •
 Redakční rada: Miroslav Volák, Ludmila Trávníková, Jan Novotný, Ilona Hušáková, Leona Rousková • Příspěvky zasílejte na adresu:
 Městská knihovna ve Smiřicích, Zámeček 1, e-mail: knihovna@smrice.cz • Tiskno: Tiskárna A PRINT CZ, s.r.o., Pletická 1, 503 03 Hradec
 Králové • Vychází 4x ročně. Cena 1 výtisku 10,- Kč. Náklad tohoto čísla 500 ks. • Ve Smiřicích a Holohlavech předplatitelům donáška až do
 domu. • Prodej - Tabák U Jedličků a sekretariát MěÚ Smiřice. • Uzávěrka příštího čísla 28.11.2008

